Influence
Fulbright

[1.1]

[1.2]

(σημειώσεις κ. Δ. Μυλωνά)

R. 14

[2.1]

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΙΟΣΤ *

(χωρίς ημερ. 1950-51) 4 δακτ. σελίδες

το 1955. βλ. λογοδοσία, σελ. 334 → δεν μπορεί (ο Yost στην Αθήνα 1950-53)

Υπομνήματα κ.τ.λ. προς ? (Θρηνηό Κόμμαρος;)

Τά κύρια σημεία τής συνομιλίας μέ τόν κύριο Γιόστ.

Όπου ὁ κύριος Γιόστ ἐκφράζει τή γνώμες τών Ἀμερικανών στή Ἀποστολή:

Κρητική, Ἀνησυχίες, Προτάσεις.

Καί γνώμες κ.τ.

* Επιστολή Αμερ. πρεσβείας

-Οι Αμερικανοί θέλουν συνεργασία Συμμάχων-Φιλελευθέρων

αμυντικά ΣΔΕΑ: 1951

μάλλον (1952) ενδιαφέρον

Ρεμίτου στην Ελλάδα πρέσβυς: 1950-1953

[2.3]

MONITIKA
1948

Ahmedabad
Bombay
File

1945-1947

[2.4]

R 14 [2.5]

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΓΙΟΣΤ

Ἡ κάτωθι συνομιλία ἔλαβε χώραν τήν 4ην τρέχοντος μηνός.
Τά κύρια σημεῖα τῆς συνομιλίας ταύτης εἶναι τά ἀκόλουθα:

Κριτική τῆς παρούσης Κυβερνήσεως

Παντελής ἔλλειψις Πρωθυπουργοῦ. Ἔλλειψις συντονισμοῦ μεταξύ τῶν ὑπουργῶν τῶν δύο συνεργαζομένων κομμάτων.

1/ Μή ἐκτέλεσις δοθεισῶν ὑποσχέσεων εἰς θέματα σχετιζόμενα μέ τήν ἀνασυγκρότησιν τῆς χώρας. Πρόκειται περί πολλῶν ζητημάτων, τῶν πλείστων δευτερευούσης σημασίας, εἰς τά ὁποῖα ὅμως ἀποδίδουν σημασίαν οἱ ἀρμόδιοι τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.
Μεταξύ τῶν ζητημάτων τούτων πρόσεχει τό πράγματι σπουδαῖον καί βασικόν τῆς ἀναδιοργανώσεως τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν.

2/ Παραβίασις τῶν συμφωνηθέντων διά τήν ἐφαρμογήν τῶν μέτρων ἐπιείκειας.

3/ Τό κυριώτερον θέμα κριτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀφορᾷ τόν στρατιωτικόν τομέα. Ἡ ἀνακίνησις τοῦ θεωρουμένου ὡς τερματισθέντος μέ τήν ἀμνηστίαν ζητήματος τοῦ ΙΔΕΑ ἐνοχλεῖ ὅλως ἰδιαιτέρως.
Ἐάν τά τρία αὐτά σημεῖα ἐτύγχανον ἄλλου χειρισμοῦ ἡ ἀμερικανική πλευρά δέν θά εἶχε περί τῆς Κυβερνήσεως τήν ὁποίαν ἔχει σήμερον γνώμην.
Σαφής εἶναι ἡ ἐπιθυμία νά ἴδουν ἀπομακρυνομένους τούς Ναύαρχον Σακκελλαρίου, Παπαπολίτην, Χαβίνην, εἰς πρώτην γραμμήν καί εἰς δευτέραν τούς Μπουρδάραν καί ἄλλους τινάς ὧν δέν ἠδυνήθην νά ἐξακριβώσω τά ὀνόματα.
Γενομένης συζητήσεως περί κυβερνητικῆς μεταρρυθμίσεως πρός βελτίωσιν τοῦ ποιοῦ τῆς Κυβερνήσεως μοί ἐλέχθη: Αὐτά βέβαια θά ἀπεδείκνυαν ὅτι ἡ Κυβέρνησις κάνει ὅ,τι εἶναι δυνατόν διά νά βελτιώσῃ τήν κατάστασιν μέσα εἰς τά σημερινά σχήματα. Ἀλλά ἄραγε θ' ἀπετελεῖ τοῦτο λύσιν;
Φαίνεται νά μην πιστεύουν πλέον ὅτι μέσα εἰς τά ὑφιστάμενα πλαίσια ἠμπορεῖ νά ὑπάρξῃ θεραπεία τοῦ κακοῦ. Παρά ταῦτα δέν εἶναι βεβαιον διάαν ὅτι μία βελτίωσις καί ἀνανέωσις τῆς Κυβερνήσεως δέν θά ἐπηρέαζε εὐνοϊκῶς τήν κατάστασιν.
Ἡ ἐκδήλωσις τῶν ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως διαθέσεων τῶν ἀμερικανῶν δέν μοῦ φαίνεται ὅτι θά ἀργήσῃ μετά τήν ἐπιστροφήν τοῦ Πρεσβευτοῦ.

ΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ

Παρά τό ἔδαφος πού ἐκέρδισε ὁ Συναγερμός παρά τοῖς ἐνταῦθα ἀμερικανοῖς (τό ἐκέρδισε ὄχι ἐξ ἰδίων δυνάμεων, ἀλλά ἀπό τά

κυβερνητικά ἀστοχήματα, ~~ἰδίως~~) ἐξακολουθεῖ νά ἐμπνέῃ ἀνησυχίας ἡ ἀδιαλλαξία του κατά κύριον λόγον καί ἡ ἔλλειψις ἐπιτελείου ἀναλόγου πρός ἐκεῖνο πού διαθέτει τό Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων;. Τοῦτο ἀντελήφθησαν οἱ τοῦ Συναγερμοῦ καί ἐκ τῆς συνομιλίας μου ἐπείσθην ὅτι καταβάλλουν μεγάλας προσπαθείας τελευταῖον, ἐπί τοῦ σημείου τούτου νά κερδίσουν τήν ἐμπιστοσύνην τῶν ἀμερικανῶν. Μοῦ ἐλέχθη: " Διατί ἐπιμένετε ἐπί τῆς ἀδιαλλαξίας τοῦ Συναγερμου; Διατί νά μην ἐλπίσωμεν ὅτι θά ἐπικρατήσουν ἐκεῖ τά διαλλακτικά στοιχεῖα, ὅπως ὁ Στεφανόπουλος καί ὁ Κανελλοπουλος;" Ἐξήγησα ὅτι τά πρόσωπα αὐτά εἶναι ἀνίσχυρα νά ἐπηρεάσουν τήν πορείαν τοῦ Συναγερμοῦ. Ἡ μέχρι τοῦδε ἄρνησίς του νά δεχθῇ πᾶσαν οἱανδήμποτε συνεργασίαν καί ἡ ἐν γένει πολιτεία του ἀποτελοῦν σαφῆ ἔνδειξιν τῶν ἐπικρατουσῶν διαθέσεων εἰς τόν Συναγερμόν καί τῶν προσώπων πού τάς ἐμπνέουν ἤ τάς ἐνσαρκώνουν. Εἰς τό σημεῖον τοῦτο εἶναι καταφανῶς εὐαίσθητοι οἱ ἀμερικανοί καί ὑποπτεύονται τόν κίνδυνον τῆς ἀδιαλλαξίας. Θά ἦτο δέ ἀρκετός αὐτός ὁ φόβος διά νά τούς κάνῃ ἀπολίτως ἐπιφυλακτικούς ἔναντι τοῦ Συναγερμοῦ, ἄν δέν τούς ἐπίεζε ἡ κυβερνητική ἀνεπάρκεια.

Πρός τόν Συναγερμόν τούς ἕλκει ἡ ὕπαρξις ἡγεσίας καί ἡ πιθανότης μιᾶς ἰσχυρᾶς ὁμοιογενοῦς Κυβερνήσεως. Προσωπικοί δεσμοί ἀσφαλῶς ἐπηρεάζουν ἐπίσης ὑπέρ τοῦ Συναγερμοῦ. Μεγίστας εἰς τόν Συναγερμόν προσέφερε ~~εἰς~~ ὀφείλεται εἰς τό σημεῖον τοῦτο ὁ κ. Δαμπράκης τόν ὁποῖον εἰς ἄλλην συνομιλίαν ὁ κ. Πιουριφοῦ μοῦ ἐχαρακτήρισε ὡς τόν εἰλικρινέστερον ὑποστηρικτήν τῶν ἀμερικανικῶν ἀπόψεων ἐν Ἑλλάδι. Μοῦ ἐμνημόνευσε ἐν συνεχείᾳ μέ πολλήν συμπάθειαν τό ὄνομα τοῦ κ. Χατζηαργύρη.

Ἔνδειξις τῆς παρ'ὅλην αὐτήν τήν πρόοδον δυσπιστίας ἔναντι τοῦ Συναγερμοῦ εἶναι καί ἡ λύσις τήν ὁποίαν, ἀποκλειομένης τῆς τριμεροῦς Κυβερνήσεως, προκρίνουν πάσης ἄλλης οἱ ἀμερικανοί, δηλαδή ἡ λύσις <u>ΤΗΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΝ;</u>

Ἐπί τοῦ σημείου αὐτου μοῦ ἐλέχθησαν τά ἑξῆς χαρακτηριστικά: " "Ανθρωποι ὅπως ἐσεῖς καί ὁ κ. Μαῦρος δέν ἔχετε περισσότερα κοινά μέ τόν Στεφανόπουλον παρά μέ τόν Παπαπολίτην; Σέ ποῖον τόμέα τῆς πολιτικῆς ἔχετε διαφοράς μέ τόν Στεφανόπουλον (τόν θεωροῦν ὡς τόν καλλίτερον τοῦ παλαιοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος) ἤ μέ τόν Κανελλόπουλον;" Ἐδόθη ἡ ἀπάντησις ὅτι ὅλεν συζητοῦμεν ἐδῶ διά συνεργασίαν προσώπων ἀλλά κομμάτων καί ὅτι τοὐλάχιστον οἱ μνημονευθέντες ὁπαδοί τοῦ Συναγερμοῦ εἶναι ξένοι πρός τήν πολιτικήν γραμμήν τοῦ κόμματος εἰς τό ὁποῖον ἀνήκουν.

Ἡ ἐπί τοῦ σημείου τούτου ἐπιμονή εἶναι χαρακτηριστική. Προβλέπω ὅτι, ἴσως καὶ τοῦ Συναγερμοῦ σιωπηρῶς συκατανεύοντος, θά ἀσκηθῇ μεγάλη πίεσις ἐπί τοῦ κόμματος τῶν Φιλελευθέρων νά συνεργασθῇ μέ τ τόν Συναγερμόν. Τουτο δέ διότι ἡ παρουσία τῶν Φιλελευθέρων ματαιώνει τόν ἐκ τῆς ἀδιαλλαξίας τοῦ Συναγερμοῦ κίνδυνον, δημιουργουμένου ἑνός χαρμανιοῦ διαλλακτικοῦ. Ἐκτός τούτου ἀποδίδεται καί κάποια σημ σήμασία εἰς τό ἐπιτελεῖον τῶν φιλελευθέρων καί εἰς τήν ἔλλειψιν ἀντιθέτως ἀναλόγου ἐπιτελείου παρά τῷ Συναγερμῷ.

Ἡ μορφή καί ἡ ἔκτασις τῆς πιέσεως ἡ ὁποία θά ἀσκηθῇ εἶναι φανερά ἀπό τήν ἀκόλουθον φρᾶσιν " Ἐδῶ δύο λύσεις ὑπάρχουν : ἡ συνε νεργασία φιλελευθέρων μέ τόν Συναγερμόν ἤ διάλυσις τῆς Βουλῆς Ἔθιξα τότε καί τό θέμα μιᾶς μεταβατικῆς λύσεως ὑπό ἐξωκοινοβουλευτικόν Πρωθυπουργόν. Ἀλλά δέν ἀντελήθφην ὅτι αὐτή ἡ λύσις ἐθεωρεῖτο λύσις ἀποτελεσματική.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

Οἱ ἀμερικανοί δέν θέλουν ἐκλογάς, πρῶτον διότι τοῦτο θά ἐζημίωνε τήν ἀνασυγκρότησιν· ἀλλά κύρίως διότι δέν γνωρίζουν τήν ἔκβασιν. Τήν λύσιν τῆς συνεργασίας Συναγερμοῦ-Φιλελευθέρων τήν θέλουν καί δι' αὐτόν τόν λόγον, τήν ἀποτροπήν τῶν ἐκλογῶν.

Ἀλλά μεταξύ τῆς συνεχίσεως τῆς παρούσης καταστάσεως καί τῶν ἐκλογῶν φαίνονται νά ἐπείσθησαβ ὅτι καλλίτεραι εἶναι αἱ ἐκλογαί.

Οἱ ἀμερικανοί φαίνεται ἐπίσης νά ἐπείσθησαν ὅρι δέν πρέπει νά γίνουν αἱ ἐκλογαί μέ τό ἀναλογικόν σύστημα. Καίτοι ἐπέμειξα ἰδιαιτέρως ἐπί τοῦ κινδύνου τοῦ διχασμοῦ τόν ὁποῖον θά προκαλέσουν ἐκλογαί διεξαγόμεναι μέ τό πλειοψηφικόν, ἔχουν ἐπί τοῦ σημείου αὐτοῦ ἐρριζωμένας ~~τήν ἐντύπωσιν ὅτι~~ ἀντιλήψεις. Τό περίεργον δέ εἶναι ὅτι αἱ ἀντιλήψεις αὐταί ἔρχονται εἰς ἀντίθεσιν ἀπόστον φόβον τοῦ διχασμοῦ ἀπό τόν ὁποῖον διακατέχονται.

Θεωρῶ ὅτι τό θέμα τοῦ διχασμοῦ καί τῆς ἐπιρροῆς πού ὁ διχασμός ἐπί τῆς ἀμυντικῆς δυνάμεως τῆς χώρας δέν ἔχει ἐξαντληθῇ εἰς τάς μετά τῶν ἀμερικανῶν συνομιλίας. Ἐάν οἱ ἀμερικανοί ἐπέιθοντο ὅτι ὁδηγοῦν πρός ἐθνικόν διχασμόν τό πλειοψηφικόν σύστημα ὅταν κατερχονται εἰς τάς ἐκλογάς κόμματα ἐξτρεμιστικά, θά συνεζήτουν πολλάς λύσεις τάς ὁποίας σήμερον ἀπορρίπτουν.

Πάντως ἄν σήμερον ἐπεδιώκετο ἡ ἐπαναφορά τῆς ἀναλογικῆς, χωρίς μίαν σχετικήν καλλιέργειαν τοῦ ζητήματος παρά τοῖς ἀμερικανοῖς, θά συνεδέαμεν ἀκόμη στενώτερον τόν Συναγερμόν μαζί τους.

ΤΟ Σ Τ Ε Μ Μ Α

Ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τούς ἀμερικανούς τό ζήτημα τῆς σχέσεως τοῦ Συναγερμοῦ πρός τό Στέμμα. Εἷς πρόσθετος λόγος διά τόν ὁποῖον φοβοῦνται τόν Συναγερμόν εἶναι ὁ τόνος ἀδιαλλαξίας τόν ὁποῖον

ἐπιδεικνύει ὁ Συναγερμός ἔναντι τοῦ Στέμματος. Φοβοῦνται τάς ἐκ τούτου περιπλοκάς ἄν ποτέ ἤρχετο μόνος του εἰς τήν ἐξουσίαν. Οὐχ ἧττον καί ἐπ' αὐτοῦ τοῦ σημείου τηροῦν μίαν στάσιν εὐμενοῦς οὐδετερότητος πρός τόν Συναγερμόν. Ἡ δρᾶσις τοῦ ναυάρχου Σακκελλαρίου ἐπηρέασε δυσμενῶς τήν κατάστασιν.

Τούς ἐδόθη ἡ ἐξήγησις ὅτι τό Στέμμα δέν πρόκειται ποτέ νά ἐξέλθ. τῶν συνταγματικῶς διαγεγραμμένων πλαισίων καί ὅτι προέκυπτον ἀνωμαλίαι αὗται θά ὠφείλοντο εἰς τόν Συναγέρμόν, ὁ ὁποῖος θά ἐπεδίωκε μέ ὡριομένας ἐνεργείας νά καταστήσῃ κενάς περιεχομένου τάς συνταγματικάς βασιλικάς ἁρμοδιότητας.

ΠΡΟΒΛΕΠΟΜΕΝΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ.- Οἱ ἀμερικανοί δέν φαίνεται ὅτι θά ἀφήσουν τήν κατάστασιν νά ἐξελιχθῇ ἐπί μακρόν ὑπό τήν παροῦσαν μορφήν. Θά ἀσκήσουν ἐμμέσως πίεσιν διά νά ἐπιτύχουν μίαν μεταβολήν.

Ἀμφίβολον εἶναι ἄν θά ἠρκοῦντο εἰς μίαν μεταρρύθμισιν κυβερνητικήν ἐντός τοῦ ὑπάρχοντος πλαισίου. Οὐχ ἧττον ὅμως μία ἔγκαιρος μεταβολή πρό τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ Πιουριφοῦ θά ὠφελοῦσε. Ἄν τελικῶς δέν ἐτόλμων οἱ ἀμερικανοί νά ἐπεμβοῦν ἐνεργῶς

Καί τῷ ὄντι ἔχω τήν ἀντίληψιν ὅτι ἐπί τοῦ σημείου αὐτοῦ εἶναι πολύ εὐαίσθητοι. Τους εἶπα": Αἱ ἐπεμβάσεις σας ἄλλοτε ἦσαν ἀκίνδυνοι Δεν ἐπηρέαζαν τάς λαϊκάς μάζας ἐνεντίον σας. Σήμερον ὅμως ἄν ἀποφασίσετε νά κάνετε μίαν ἐπεμβασιν ~~εἶτε~~ ὑπέρ τοῦ Συναγερμοῦ, τότε θά ἔλθετε εἰς ἀντίθεσιν μέ τό ἥμισυ τῶν ἑλλήνων καί θά δώσετε ἰσχυρά ἐπιχειρήματα εἰς τούς ἀριστερούς. Σήμερα ἡ ἐπεμβασίς σας θά εἶχε ἐντελῶς ἄλλην σημασίαν ἀπό ἄλλοτε. Θά σᾶς ἐνέπλεκε εἰς τόν διχασμόν καί θά ἀδυνάτιζε τήν ἐθνικήν ἑνότητα, πού ἀποτελεῖ τήν βάσιν καί τῆς πολεμικῆς ἀντοχῆς τοῦ ἔθνους." Παρετήρησα ὅτι αὗται αἱ ἀπόψεις ἔσχον βαθείαν ἀπήχησιν καί νομίζω ὅτι πρέπει καί νά ἐπαναληφθοῦν παρ' ἁρμοδιωτέρων. Δέν ἀποκλείεται ὁ φόβος μήπως παρεξηγηθῇ ἡ ἐπέμβασίς των νά τούς καταστήσῃ διστακτικούς εἰς πᾶσαν ἐνεργειαν, πέραν ὡρισμένου ὁρίου

Ὅλους αὐτους τούς φοβους καί τους δισταγμους ἔναντι τῆς καταστάσεως καί ἔναντι τοῦ δισταγμοῦ τούς σημειώνω διότι ἐπιβάλλεται νά ἀποτελέσουν τήν βάσιν τῆς ἐπιχειρηματολογίας μας καί τῆς καλλιεργείας τῆς γνώμης τῶν ἐδώ τουλάχιστον ἀμερικανῶν. Εἰς τούς δισταγμούς αὐτούς θέλω ἐν τέλει νά προσθέσω καί τήν ἀμφιβολίαν τους διά τήν ἔκβασιν τῶν ἐκλογῶν μέ τό πλειοψηφικόν ἤ μέ την ηὔξημένην ἀναλογικήν

Σκόπιμον θά ἦτο ἀπό κυβερνητικῆς πλευρᾶς νά προσλάβῃ ἡ προβαλλομένη ἐπιχειρηματολογία μίαν σαφῆ καί ἀποκρυσταλλωμένην μορφήν.

[2.10]

(σημειώσεις κ. Δ. Μυλωνά)

R [3.1]

R. 15

Υπόμνημα

Πρός ; ... Κάποιος που θά πάει στήν Οὐάσιγκτων, ἴσως τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

Χωρίς ἡμερομ. (πρίν τίς ἐκλογές που κέρδισε ὁ Συναγερμός Σεπτ 1951, Ἀσφαλῶς πρίν τόν Νοεμβρίο 1952 (ἀγειοψηφικό)

Δακτυλογρ. κειμ. εἶπαν σελίδες
Χειρόγρ. " ὁλόκληρο -13 σελίδες-

Φόβος διχάσμου. Δημιουργήται ἀπό τίς ἐξτρεμιστικές τάσεις τῶν δύο στρατηγῶν. Πραστηρα-Παπάγου.

Προτείνει :

1. Νά μή γίνουν ἄμεσες ἐκλογές μέ ἀγειοψηφικό. Ὁ ὁρός μοιράζεται σέ ἴσο ἀριθμό ψηφῶν σχεδόν. Μία δυνατή κυβέρνηση αὐταρχική δά ἐντείνει τήν ὀξύτητα. Διάφορες δυνατές λύσεις
2. Λύση ἡ ἐνίσχυση τῆς παρούσας κυβερνήσεως ὅσπου νά περάσει ἡ οἰκονομική κρίση
3. Συνεργασία ΕΠΕΚ + Συναγερμοῦ
4. Κυβέρνηση Φιλελευθέρων - Συναγερμοῦ δεν δά μπορέσει νά ἄρει τήν ὀξύτητα, κακή λύση
5. Ἡ καλλίτερη λύση συνεργασία σέ κυβέρνηση Φιλελευθέρων, Συναγερμοῦ, ΕΠΕΚ.

Ἔλεγε τί ἀνωτέρω

Πρόλογος.

Πολύ ! ... Κάποιος που θα τολμούσε ίσως τώρα
ψυχοκοινωνικής φύσεως ;

Λίγες γραμμές. Μόνον τις εκλογές που κατέστε ε ζωντανές
Έτος 1951. Πάνω-κάτω μόνον τον Ιούνιο
1952 (αναθεωρημένο)
Μεταφράσεις κείμ. Ιάκωβος Μαρκίδης
Χειρόγρ. " Φίλιππος - 13 κείμενα —

Φίλοι αναγνώστες. Μπορεί τώρα τις εξαιρετικές
τάξεις που δίνω εφαρμογές. Πλατεία-Ποιήματα.
Μπορείτε :
. Με μια γρήγορη ματιά εκείνες τις αναφορικές. Ίσως
μπορείτε σε λίγες εφαρμόζοντας ανάλυση. Μία
δυνατή κυβέρνηση ανάπτυξη Θα ενεργούν τώρα
αλλάξετε
1. Μέσα η ένταση στις ανεπιθύμητες κυβερνήσεις θέσεις με
μόνον η αναθεωρημένη εφάρμ
2. Ζωντανεύει ΕΔΕΚ + Ζωντανεύουν
4. Κυβέρνηση Φιλελεύθερων - Ζωντανεύουν τον 6ο
μόνον με 4ήρη και αλλαγή, κάνει μόνον
5. Η κυβέρνηση μόνον συνεργάτη σε κυβερνήσεις
Φιλελεύθερων. Ζωντανεύει ΕΔΕΚ.

Φίλιππος η Δυνατέρα

R.15 [4.17]

1952 ἀρχές

Ἐπειδή κατά τήν παραμονήν Σας εἰς Οὐάσιγκτων ἐπόμενον εἶναι ἵνά θίξετε τήν γενικήν πολιτικήν κατάστασιν τῆς χώρας, ἐπιθυμῶ νά ἔχετε ὑπ'ὄψιν Σας τάς ἀπόψεις τοῦ Κόμματος τῶν Φιλ. τάς ὁποίας καί διατυπώνω κατωτέρω;

1. Ὁ βασικός σκοπός τῆς πολιτικῆς μας εἰς ὅν ὑποτάσσομεν ὅλους τούς ἄλλους εἶναι ἡ καλλιτέρα ὀργάνωσις τῆς ἀμύνης τοῦ ἔθνους ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ.

2. Ἡ ἄμυνα αὐτή ἐκτός τῶν ἐξωτερικῶν παραγόντων, τῆς συνεργασίας μετά τῶν χωρῶν τοῦ Ἀτλαντικοῦ Συμφώμου καί εἰδικῶς μετά τῶν Ἡνωμ. Πολιτειῶν, στηρίζεται εἰς τήν ἑνότητα τοῦ ἔθνους. Οἱ ἕλληνες, ἐκτός τῆς κομμουνιστικῆς μειοψηφίας, ὀφείλουν εἰς οἱανδήποτε παράταξιν καί ἄν ἀνήκουν, νά μή χωρίζωνται εἰς τά θέματα πού συνδέονται μέ τόν ἀγῶνα αὐτόν.

3. Διάν νά κατορθωθῇ τοῦτο τρεῖς προϋποθέσεις εἶναο ἀπαραίτητοι,

β) νά μείνῃ ὁ στρατός ἐκτός τῆς πολιτικῆς. Τουτ ο δέ πάλιν σημαίνει Α) ὅτι δέν θά διέπεται ἀπό ἄλλην ὀργάνωσιν πλήν τῆς ἐπισήμου τῶν Στρατιωτικῶν Κανονισμῶν. Β) ὅτι δέν θά χρησιμοποιῆται ὁ στρατός ὡς μέσον πολιτικῶν ἐπιδιώξεων οὔτε παρά τῶν Κυβερνήσεων οὔτε παρ'ἑτέρων παραγόντων Γ) ὅτι θά εἶναι ἀφοσιωμένος εἰς τό ἀπροσωπον Κρατος ~~πού~~ καί ὄχι ἐς προσωπα τά ὁποῖα παρέρχονται

α) νά μή προσλαβουν ὀξύτητα αἱ πολιτικαί διαμάχαι καί νά μή διεγερθῇ ὁ φανατισμός ὁ ὁποῖος ματαιώνει καθε συνεργασίαν.

γ) νά διατηρηθῇ ἀνέπαφον εἰς τόν λαόν τό κῦρος τοῦ Στεμματος, τό ὁποῖον συμβολίζει καί ἐν πολοῖς στερεώνει τήν ἐθνικήν ἑνότητα.

Δέν θέλω νά ἀναφέρω τάς θυσίας εἰς ἅς ὑπεβλήθη τό Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων χάριν τῆς ἑνότητος ταύτης καί πῶς συμβιβαζόμενον συνειργάσθη ἐπί ἔτη μέ τούς ἀντιπάλους του καί πῶς χάριν τῆς διαλλακτικότητός του διεξληχθη ἀπό ἡνωμένον τό ἔθνος ὁ συμμοριτοπόλεμος καί ἐκυβερνήθη μέχρι σήμερον ὁ τόπος.

Θά ἀρκεσθῶ νά σημειώσω πῶς σήμερα παρουσιάζονται τά πραγμαφα.

Σήμερα διαπιστώνομεν ὅτι ὁ διχασμός ὁ ὁποῖος ἐπι δεκαετηρίδας ἀνέκοπτε τήν πορείαν τοῦ ἔθνους κινδυνεύει νά γίνῃ πάλιν μία πραγματικότης, τό κυρίαρχον ψυχολογιάν φαινόμενον τοῦ τόπου μας. Μέ τήν ἐμφάνισιν εἰς τήν πολιτικήν σκην'ν τῶν δυο στρατηγῶν ἐδημιουργήθη μία ἐπικινδυνωδεστάτη πόλωσις.

Ἐπειδή ἐπί ἔτη λαϊκοί καί φιλελεύθεροι στενῶς συνεργαζ'

Παράγον Γραφίρα

ὡδήγουν πρός τήν ὁριστικήν λήθην τοῦ παλαιοῦ διχασμοῦ, ἤδη τά δύο ταῦτα κόμματα ἐμειώθησαν σημαντικῶς καί ἐπεκράτησαν ἐξτρεμιστικαί πολιτικαί μερίδες πολιτικαί μερίδες. Ἕνα πνεῦμα ἀδιαλλαξίας πνεέι δι' ὅλης τῆς πολιτικῆς μας ζωῆς.

Ἐκδήλωσις τούτου εἶναι ὅτι εἰς τόν τύπον γίνεται χρῆσις μέσω τά ὁποῖα δέν συμβιβάζονται μέ τήν ἐθνικήν ἐνότ τα πού ἐπιβάλλουν αἱ περιστάσεις οὔτε καί μέ τάς ἀρχάς μιᾶς ὁμαλῶς λειτουργούσης κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας.

Οἱ γνωρίζοντες τί δεινά ἐπεσώρευσε εἰς τό παρελθόν τό πνεῦμα αὐτοῦ τοῦ διχασμοῦ εἰς τόν τόπον, μεταξύ τῶν αὐτῶν περίπου πολιτικῶν μερίδων, εὐλόγως ἀνησυχοῦν διά τάς ἀπωτέρας ἐξελίξεις, ἄν δέν εὑρεθῇ ἐγκαίρως τρόπος νά μην διαιρεθῇ ὁ τόπος εἰς δύο ἰσχυράς ἀλληλοσπαρασσομένας μερίδας.

Πρός ἀποφυγήν τῆς καταστάσεως παρά τινων ἀντιμετωπίζεται ἡ λύσις τῶν ἀμέσων ἐκλογῶν μέ τό πλειοψηφικόν σύστημα.

Κατά τῆς λύσεως ταυτης ἔχομεν τάς ἑξῆς ἀντιρρήσεις:

α) Ἡ διεξαγωγή ἐκλογῶν κατά τό διάστημα τοῦ τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους θά δημιουργήσῃ ἀνατροπήν πάσης οἰκονομικῆς προβλέψεως καί ἐπικίνδυνον κοινωνικήν ἀναταραχήν.

β) Ἄν παρά ταῦτα διεξήγοντο ἐκλογαι μέ τόπλειοψηφικόν θά προέκυπτον τά ἑξῆς ἀποτελέσματα:

1) Εἰς τάς ἐκλογάς αὐτάς εἶναι βέβαιον ὅτι θά προσλάβῃ ἀποκρυσταλλωμένην μορφήν ὁ παλαιος διχασμός ὁ ὁποῖος ἐπι δεκαετηρίδας ἔφθειρε τό ἔθνος.

2) Οἱ δύο κόσμοι εἰς οὓς τό ἔθνος θά διαιρεθῇ, ἀπό τοῦ 1933, μέ μικράς μετατοπίσεις δυνάμεων, διαθέτουν ἴσην περίπου δύναμιν ψήφων. Οἱ ἡττημένοι σχεδόν ἰσόπαλοι μέ τούς νικητάς δέν ἀποδέχονται εἰκόλως τήν ἧτταν των καί ἀναπτύσσουν ὡς ἐκ τούτου ἰσχυράς ἀντιδράσεις κατά τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου.

3) Ἐκ τῆς διαιρέσεως αὐτῆς ὠφελήματα θά ἀποκομίσῃ τελικῶς ὁ κομμουνισμός.

Ἐάν εἰδικώτερον ἐκ τῶν δύο παρατάξεων ἐπιτύχῃ ἡ δεξιά, τότε ἔτι μᾶλλον θά ἐνισχυθῇ ὁ κομμουνισμός, ὁ ὁποῖος θά ἐμφανισθῇ δικαιούμενος εἰς τούς ἀγῶνας του. καί τάς συκοφαντίας του.

Ἐναντίον τῶν ἐπιχειρημάτων αὐτῶν ἀντιτάσσεται ἡ ἀνάγκη μιᾶς ἰσχυρᾶς Κυβερνήσεως ἥν ἐξασφαλίζει ἡ ὁμοιογένεια.

Οὐδεὶς ἀρνεῖται τά πλεονεκτήματα τῆς ὁμοιογενοῦς Κυβερνήσεως. Ἀλλά α) καμμία ὁμοιγεμής Κυβέρνησις δέν εἶναο ὅσον νόμιζουν τινές ἰσχυρά, ἄν δέν στηρίζεται εἰς ἰσχυράν πλειοψηφίαν ὄχι μόνο βουλευτῶν ἀλλά καί ψηφων.

β) Δέν εἶναι ἐπίσης ἰσχυρά μία Κυβέρνησις ὅταν δέν ἐνσαρκώνει τήν ἑνότητα τοῦ ἔθνους εἰς τάς βασικάς ἐπιδιώξεις τοῦ. Ἀλλά μία Κυβέρνησις πού θά προέκυπτε ἀπό τήν ἀνανρῶσιν τοῦ ἐθνικοῦ διχασμοῦ καί ἡ ὁποία θά εἶχε ὡς ἐκ τούτου ἀδιάλλακτον χαρακτῆρα δέν εἶναι δυνατόν νά ἔχῃ τήν καθολικήν αὐτήν ἀναγνώρισιν πού τήν καθιστᾷ ἰσχυράν. Αἱ ἐξτρεμιστικαί καταστάσεις, ὅπως ἐδῶ διαμορφώνονται εἶναι ἰσχυραί μόνο ὅταν συτηρίζονται εἰς τήν βίαν, ἀκριβῶς διότι δέν δύναναται μέσα εἰς τόν διχασμόν πού ἐδημιούργησαν νά ἀποκτήσουν καθολικόν κῦρος.

γ) Ἰσχυρα Κυβένησις δέν δύναται νά εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία ἀνατρεπομένη θά συμπαρασύρῃ εἰς τήν πτῶσιν της τό ἔργομ της, ἀκριβῶς διότι ἔχει ἐξτρεμιστικόν χαρακτῆρα καί δημιουργεῖ ἀγεφύρωτα χάσμα

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο θά ἦτο σφάλμα νά ἐφαρμοσθοῦν ἐν Ἑλλ κριτήρια πού ἰσχύουν εἰς τάς ἀγγλοσαξωνικάς χώρας.

Ἐάν ἡ ἰσχυρά αὐτή Κυβέρνησις εἶναι ἡ τοῦ Συναγερμοῦ, τότε ἐπιπροσθέτως θά δημιουργηθοῦν ἀμεσώτεραι ἐπιπλοκαί τόσον εἰς τό Στρατευμα ὅσον καί εἰς τά Ἀνάκτορα.

Ἐκ πάντων τῶν ἀνωτέρω ἕπεται ὅτι ἄν γίνουν ἐκλογαί δέν θά πρέπει νά γίνουν μέ ἐκλογιόν σύστημα τό ὁπῖον μόνον ὅταν δροῦν κόμματα μετριοπαθῆ καί πνεῦμα διαλλακτικότητος, ὅπως εἰς τάς ἀγγλοσαξωνικάς χώρας παρουσιάζει περισσότερα πλεονεκτήματα ἀπό μειονεκτήματα. Τοῦτο ἄλλωστε θά ἴσχυε καί διά τήν Ἑλλάδα ἄν δέν εἴχομεν δυστυχῶς εἰσέλθει εἰς μίαν περίοδον φανατισμοῦ καί ἐξτρεστικῶν τάσεων.

Μή γενομένω ἐκλογῶν τρεῖς λύσεις εἶναι δυνατάι:

Α) Ἡ ἐνίσχυσις τῆς παρούσης Κυβερνήσεως μεχρισοῦ παρέλθε ἡ ὀξύτης τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως καί μέχρις οὗ εὑρεθῆ μία ὡριμό μελετημένη λύσις, τῆς Κυβερνήσεως ἀναλαμβαμούσης τῆν ρητήν ὑποχρ ἐντός ὡρισμένου διαστήματος νά ἐκπληρώσῃ τάς παρ'αὐτῆς ἀναληφθέσας ἔναντι τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς ὑποχρεώσεις.

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν παραγωγὴ τῆς
ἐξ Θεσσαλίας ~~τὸ~~ δόξαν εἶναι τὴν γενικὴν
ἀρχὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἐπειδὴ
μὲ νὰ ἔχῃ τὴν αὐτὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀπόψιν
τὴν κομμ. τοῦ Φ. καὶ ἀπὸ νὰ δίνῃ
ἀπόν κατάλληλον.

Α. Ὁ λαμπρὸς σκοπὸς τῆς ἀρχιτεκτ.
μας ~~εἶναι~~ εἶν' ὁ νὰ κατασκευάσῃ ὁμοιο-
λαϊκὴ ἄμμος ~~κατοικίας μας~~, ἔτσι ὁ ~~ἀρχιτ.~~
παρέλαβε ἀφορμὴν τῆς ἀρχῆς τὴν
εἰδικὴν κατάστασιν τοῦ παρρουσιασθέντος
Ο. Ἡ ἀρχὴ αὐτὴ, ἐκτὸς τῆς ἀρχιτ-
κονικῆς παραγωγῆς, τῆς συνεργάσθη μετὰ
τὴν μορφὴν τοῦ Φ. τ. κ. ἔτσι μετὰ
τὴν Ν. Δ., ἀλληλοβοηθοῦν, εἰς τὴν
ἀνάπτυξιν τῆς εἰδικῆς. Ἡ ἔμπνευσις
ἐκτὸς τῆς παρρ. γεωμορφίας, ὁμοιόν
κατασκευάζει ἀνάμεσα, νὰ ~~παρέμβω~~ μὲ μία
ρίζωσιν εἰς τὴ θέσιν ἀπὸ ἀνάλογα
ἀρχαῖα μὲ τὴν ἀρχὴ αὐτὴ

3. Θέμα να καταφανεί τούτο ότι
αποτελούν ένα ανεξάρτητο
α/ κράτος μη υποχρεωτικά ολοκληρωτικά διαχωρισμένο και ~~ανεξάρτητο~~
κι μεν δίχως ο χριστιανός
ο ανώτερος χαλιφάς να Εχει κάθε
υπηρεσία
β/ να μεν ο αλφαλό ούτως ή
αγγλικής. Τούτο δε συμπεριλ. ο
αλφαλό δε θα ήτο αρμόδιον
αφού δεν υπάρχει ανωτέρα, γαμπρός εφαρμόζει
τον κανονισμό του Αλφαλφαλό.
~~Θα ακολουθεί δε ότι δεν υπ ένα~~
~~ξένοι κυβερνήσεις και αν ε~~
γ/ ότι δεν θα χρειασθούν ο
αλφαλό κι μεν αγγλικοί σύμβουλοι
μεν ~~αφού~~ αφού δεν κυβέρνησαν ούτε
δ/ ότι θα ένα αγόρασμα ή δύο
κρίνος που ένα μια ~~μια~~ ολόκληρο. Θα
και αν ή ή αποστολή θα ανώτερος αφαιρεμένη
ή/ να δαπανηθεί ανάλογα με τα
μεν τον δύο κυρίως τον αλφαλφαλό

το οποίον [illegible] γι' [illegible] [illegible]
~~[illegible]~~ [illegible] την [illegible]
πολιτική

Δεν θέλω να αναφέρω αυτό το [illegible]
[illegible] Φ.: [illegible] της πολιτικής αυτής [illegible]
[illegible] και τους [illegible] [illegible]
[illegible] του [illegible] [illegible] την [illegible] τα
γι' αυτό [illegible] της [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] ο [illegible] μας και [illegible]
[illegible].

Θα [illegible] να της τονίσω αυτό [illegible]
[illegible] το [illegible]

Σήμερα διαπιστώνομε ότι ο [illegible]
ο οποίος του [illegible] [illegible] το
[illegible] και ανακοινώνει την [illegible] το
[illegible] να μην [illegible] [illegible] [illegible]

Με την [illegible] [illegible] την [illegible]
το [illegible] [illegible] [illegible] μια
[illegible] [illegible]

~~[illegible]~~ Ενώ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] και [illegible]

ματιές στις πόλεις του εξωτερικού, ιδίως
τα ξενόγλωσσα περιοδικά κρίνουν και σύγκρι-
νουν εμένα, ίσα σήμερα εδιαβάσθη γράμμα δ.ος
της σχετικής με φύσεις. Πιστεύω εις τον τόπον
φρένας γιάτι τα σωστά δεν σχετίζονται.
Φοβούμαι με τον ~~[illegible]~~ της πολιτικής τα
δύνατα κατά της υπερόχου εξουσίας, ενώ
με τους ~~[illegible]~~ εφή με σεμνότητα φοιτη-
τής κοινοβουλευτικής δημοκρατίας
~~[illegible] τον τόπον του Σωκράτη~~
~~ο ίδιος ~~ο~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~.
Οι φυσιολόγοι τη δικά εις το σαρκί
εξαιρούμενα το σώμα τούτο τοῦ δρόμου
εις τον τόπον εύρίσκω ἀπόρροιαν δια της
σωστέρας εξέλιξης, ἐν δεν εύρεθῇ τρόπος
να ~~[illegible]~~ μη διαμένει ο τόπος εις δεν
εξελιγμένας σαρκίας

Ήρθε δεμένος της καλάμου
σαρκί τινα αρετάς ή γνώσεις
τοῦ εγγόνου με το σεβασμόν. Κατά
τη γνώμη μου τώρα εφέρθη της εξ ανθρώπου
ή/κ δεξιότητι εγγόνου κατά τα δεύτερα

τοῦ ἐφόρου συνοψίσω τόσο τὰ διαφωτιστικὰ ὅσο καὶ ἀπόψεις μιᾶς συνολικῆς προβολῆς καὶ εἰσηγήσεων δράσεως [ἐξ ἀφορμῆς γιὰ τὴν ὀνομαστικά μας]

Ἡ παρὰ τοῦτα ἀπόκτηση τοῦ ἐξ ἀναγκαίου τὴν ἐγγύη τὴ ἀποτελεσματικὴ τοῦ ἀφορισμοῦ ἢ ἀπόψη νὰ τὴ δῶ

~~ἕνας δεύτερος ἀποκλεισμός~~ ἢ ἐξ τὴς ἐγγύη ἀπὸ ἕνας βεβαιωμένος ὅλης ἢ μορφῆς ἢ ὀνομαστικὸς (ἢ ἀφορισμὸς ~~ἐνεργεῖται καὶ ἀντιβεβαιωμένος~~ ὀνομαστικὸς κατάφερε τὸ ἄνω

2/ Ἡ δεύτερη ἀπόφαση ἀπὸ τοῦ 1933 μὲ ~~ὅλης~~ ~~διάφορες~~ ἀποδεικνύει ἀνάλογη ἢ ἀπὸ ἢ ἀπὸ ἢ ἀπὸ ἢ ἀπὸ τὴν δράση μας. Ἡ αἰτιολογία ~~ἀπὸ~~ ἐπέκεινα ὅλου μὲ τοὺς νόμους τὴς ἀποκλεισμοῦ ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ τοῦς ~~καὶ~~

3/ μορφαίνει ἀπὸ τὸ ἀπόλυτον γαλουμὸ ἀνάλογον ἐξ τὸ ἀποφασιστικὸν ὄρ

4/ Ἐν τῇ διαρκείᾳ ἀνάλογα ἐγγυήματα ἤμουν ἀπόφασις ὁ μαγρόνιμα

Εἰς αὐτοκράτωρ εἰς τὸν δύο παραλλήλους τόπους ἡ δύο τόπε, ἐὰν μετὰ δὲ ἐπιφυὴς ὁ νόμος.

Ἀναγκαῖον τῶν συνεπιμαρτύρων αὐτὸν ἐκλαμβάνει ἡ ~~αἰτίαν~~ διάφορον τῆς ἰσχυρᾶς κυβερνήσεως νὰ ἐξαγγείλῃ ἡ ὁμοιογενεῖς.

Ἀλλὰ δὲν ἀναγκάζει νὰ ἀγγελθῇ τὰ ~~συνεπιμαρτυρία~~ συνεπιμαρτυρία τῆς ὁμογενοῦς κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ἡ ἀμφίβολος κυβέρνησις, ἂν ἀποφασίσῃ νὰ ἀποστείλῃ, δὲν εἶναι ἰσχυρά, ἂν δὲν ἀπαιτήσῃ εἰς ἰσχυρὰν ἀποκατάστασιν ἐξωτερικῶν (ἢ βουλεύσῃ) ἢ δὲν εἶναι εἰσέτι ἰσχυρὰ καὶ ἂν δὲν ~~καταφύγῃ εἰς ἀναγκαῖον~~ ~~ἐπιφυλάξῃ~~ ἐπιφυλάξῃ τὴν ἀπόλυτον τῶν εἰδῶν ἢ ~~τῆς~~ τῆς ἀναγκαίας ἐπιφυλάξεως τὸ κράτος. Καὶ μία κυβέρνησις ~~ἡ ἀπόφασις δὲ ἐξ ἀνάγκης καὶ δὲ ἐξ ἀναγκαίας~~ ~~καὶ~~ τὸν ἐδικόν δίκαιον + δὲν εἶναι δικαίαν νὰ ἐξ αὐτῆς τῆς ~~ἀναγκ~~ ἀναγκαίας καὶ ἀναγκαίας τὸν καθόλου ἰσχύει

+ καὶ ἡ ἀπόφασις δὲ ἐξ ἀναγκαίας ἀναγκαίας δὲν ἐπιδοκιμάζει

Δι' εξαιρετικά παλαιότερες εποχές ίσως ήταν δυνατόν
[illegible] εξουσία εις τον [illegible], αμφιβάλλω δεν δύναται η ~~[illegible]~~ εξου-
σία η ίδια κυβέρνησις δι' ολίγας εποχάς η
~~[illegible]~~ καθήκον
αναμφίβολον είναι ευκόλη, η ίδεαι αποβλέπει αι
αναλύσεις θα ~~[illegible]~~ εις τον
~~[illegible]~~ αναλύσωμεν το εφ' ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ κυβέρνησιν. ~~[illegible]~~
η ίδεαι της, αμφιβάλλω εάν η σοφία της
~~αναλύσεως~~ θα εξαρτήσωμεν χαρακτη-
ρ.

Εις το μέλλον τούτο θα πρέπει
να εγκρίνωμεν εν ~~[illegible]~~ χρεία
σον ίσως εις τας εξαιρέσεις
χωρίς

Εάν η ίδεα ποτε κυβέρνησις ένα
ο δικαίωμα αι εξουσίαι θα ένα
εξασκήσει αυτόν εις τον [illegible]
η σκέψις εις τα [illegible]

Εις δοκίμιον εκείνο αι ίδεαι μου
εκφράζω αυτά, δεν θα ήθελον η μη
με εκφράσω αυτήν το αποτέλε-
σμα ότι δικαιωματικά σωστά
η αυτή tolerance βασίζεται θα
μόνον εις τας αναλύσεις χωρίς
~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~
εφ' ~~[illegible]~~ αξιωματικά αξιώματα
ανεξαρτήτως

Θα μπορούσαμε συμφωνώ τρεις μόνες εκτός δοκιμή

α/ η σύγκριση της παρούσης κοσμικής ψυχής αν παρόμοιας κοσμικής ψυχής ότι υπάρχει μία ανωτέρα ψυχολογική μόνο

[Εν τοιαύτη περιπτώσει θα πείτε ότι εκτός δοκιμή η εμφάνιση με παρόμοιο τρόπο ο συνοπ. παρόμοιας ένα το σώμα συμφωνεί ή Δ.Α με τη κοσμικ., υπάρχουσα το ρεύμα ο σώμα ή αιτία της αδιαφορίας υπάρχει κοινός βαθμός.

Ο γιος κυβερνήτης Δαν. - Δημ. - Ο λοχαγός γιος δε ήρε τον υπόλοιπο τοῦ ίδιου δρόμου και δε ήμουν σύμφωνος αρρωστημένος δε το μέρος. Τελευταία γιατί δε υπάρχει αντίγραφο το παρόμοιο τῶν Κυ

Ο γιος κυβερνήτη Κ. - Δαν. - Ο λοχαγός γιος δολοφονήθηκε στη μάχη εις τὴν ἔρευνα τοῦ δρόμου τοῦ ποταμοῦ (ανάμεσα) οι δύο αξιωματικοί

Ο/δε ώδηγε εἰς τὴν αριστερή δεξιόν τοῦ κυκλικοῦ ποταμοῦ δεξιόστρόφου δεξιόστρόφου πορφύρα) (σε μια γέφυρα εἰς τὴν ΕΠΑΠ) (σε μια γέφυρα εἰς τὸ αρ. πλήθος μόνο) (τὸ ~~ανάμεσα~~ δύο μέρη) (τὸ ~~ανάμεσα~~ μέρη) ~~μα~~ ~~Ε~~ Ένα λοχαγός κυβερνήτη οι Κυ., αὐτὸ μεταφέρω, πολύ δε δεύτερο πόρο

Θ Θα κλείσω πάλι δύο, τὸ πορφύρα, ἀλλὰ γιατί. Ένα πόρο ~~μεγάλο~~ δεξιόστρόφο ~~μεγάλο~~ εἰς τὸν ίδιον πορφύρα, ὁπου οι εξωτικοί

μπόρεσαν ὅμως ἀδελφοί μου νὰ κάμουν μιὰ ἀρχὴ σωστῆς ἐργασίας.

Τοῦς ἐξωτερικοῦς κινδύνους: τὴν μὲν λαυρὶν ἐπεκυρώθη ἤδη ἡ παραχώρησις τῆς εἰς τὸν δανειστὴν. Τὴν μὲν αὐτὴν παρεχωρήθη ἐὰν ~~ἐπιτρέπει~~ τὴν μεταλλείαν μου καὶ σιδηρόν.

Θέλω νὰ εἴπω ἀλλ' ἐν δημοσιεύσει εἰ εἰδικοὶ ἀλλ' ~~ἐὰν μὴ~~ ~~ἐπιτρέπει διὰ τὴν σωστὴν~~ τοῦς λιν ἐμπόδιον ~~καὶ διὰ~~ σωστικὴν ὁρίσθη δὲ ἀμέσως ὅμως εἰς τὴν σωστήν μου

Ἐν τῇ μὲν λαυρὶν, κατὰ συμφωνίαν ἐπιχειρήσεως ἐπιχειρήσεως ἡ ἐπιχειρήσεις τὰ ἑξῆς σχετικῶς

α/ Δὲν ἔχει ~~ἐγκαταστῆσαι~~ σκοπὸν εἰ ~~ὁ~~ ἀνδρέας Κλεμπάτος καὶ Κρέλλας λαμβάνει καὶ εἰς τὸ μέρος

β/ Δὲν ~~πραγματοποιεῖ~~ ἐν τοῖς

εἰς τὴν ὀρθόκρανα, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ 3/ Θὰ λείψῃ ἡ Κυβέρνησις, μόλις
οἱ γοβίτες θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἀφήσουν τὸν σύλλογον
νὰ μᾶς ἔλθουν ἀναγκαστικῶς
ἀντιπρόσωποι μέλεων

4/ Θὰ ἀναγκασθῇ ἡ Ἑλλὰς νὰ ἀναλάβῃ τὴν
ἀπόφασιν ὅλης μόνης ἀφοῦ διαλυθῇ ἡ
Κυβέρνησις

5/ Θὰ ἀναγκασθῇ ὁ μεγαλύτερος μέρος
τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸν ἀγωνιστὴν
τῶν ἀνάγκων, ὁ λαός, θὰ ἀναλάβῃ
~~ἀγάγῃ~~ γενικῶς καὶ ~~θὰ~~ ὁ στρατός

6/ Θὰ ἐπικρατήσῃ ~~μὲ~~ μόνος μόνον
ἀφοῦ ἀπαλλαγῶν οἱ μεγάλοι
ἀγῶνες

Ἔτσι
Ἡ μόνη λύσις, ὅτι ὁ γοοδίστας τὸν
ἀπελευθερωτὴν μόνος ~~ἐφ' ἑαυτοῦ μόνος~~
~~ἀναλαμβάνει~~, ἀναλαμβάνει τὸν ἀγῶνα
μόνος νὰ ἀποκτήσῃ μέλλον ἀξιοπρεπῆ
ἔθνος εἰς τὰς ἀνάγκας ἀναγκαίας
ἐκείνας ἀποφάσεις

πρὶν καταγραφῇ ἡ ἀνὴ καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
~~ἡ~~ ἀποφασίσουν τὸ γενικὸ πνεῦμα
τῆς ἀφρόνας διοικήσεως. – ~~Παρατηρῶ~~ Ἐγὼ θὰ
ἀμφισβητήσω, ὅτι τὴν ἐποχὴν ἀρχίσει ἡ τελευταία
~~ἐποχὴ ἀπὸ~~ ὁ κύριος σχεδιάζει νὰ
ἀφαιρέσῃ ~~τὸ κοινοβουλευτικὸν~~ γενικὸν δικαίω-
μα. ~~ἀπὸ~~ τὸ ἀποῖον ~~ἀπὸ~~ δὲν δύ-
ναται, ἐπειδὴ πρὶν ἀποφασίσουν τὴν ἀρχὴν
τῆς ἀφαιρέσεως αὐτοῦ, θὰ ἀφήσουν ὅλον
ἐκεῖνον τὸ ἀνῆς, ἐν τῷ μεταξὺ τῆς κυβερνήσεως
ἡ ὁποία, ἐφ' ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπὸ
αὐτὴν, θὰ ἐξαφανίσῃ ὅλον.

Κοιτάζω νὰ τὸ κατεβάσω
ἀφοῦ τώρα ὅτι κατὰ τὸ δικόν-
τῆς ἀποψίας καὶ θὰ κοπιάσῃ ἐὰν
καὶ ἐνωμένοι νὰ σταθοῦν ὅλοι οἱ κόμματα
~~ἐὰν~~ Α/ ~~νὰ ἐμπόδιον~~ ἀφοῦ ὑπόψιν ἐπιφυλάξεις
τῆς κοινῆς τὸ 1ΣΕΑ ~~ἐὰν ἐν-~~
~~κρατῶν ἐκεῖνον ὅτι τῆς τάξεως τῆς~~
~~ἀνεξαρτησίας ὅτι τὸν σκοπὸν τῆς~~
~~ἀνάπτυξιν καὶ τὸ ὁλοκληρωμένον~~

Β/ Καὶ ἀφοῦ ἐὰν ἀποφασίσουν τὴν
μόνον ~~ἀφαίρεσιν~~ ἀφαίρεσιν μόνον θὰ κάμῃ ἀπὸ τὴν

ἀφαίρεσιν κατάργησιν.

ή δν εκλειφθή αναφορά των
μέτρων εἰρηνικοῦ μεν εἰς τὰ
παρ' ἡμῶν ὀργανωθέντα ἀστυνομικά
καταφυγώματα πάσης ενδείας ἢ
ἀγρίας παραβάσεως τῆς ὀργούσης
τάξης

[6.2] [6.1]

(συμειώσεις κ. Δ. Μυριανά) R 16

Χωρίς ημερ. (μετά το 1948 -) 1949-50

(Αγγλ. μεταφρ.)

Κείμενο: Ελληνικό και Αγγλικό -/

Προς American Aid Mission.

Οι παραιτήσεις των Ελλήνων τα τελευταία χρόνια έχουν φέρει ηθική η ηθική εξαθλίωση. Αλλ' κάτω η Ελλάδα χρειάζεται βοήθεια όχι μόνο υλικό οικονομικό τομέα και υλικό αξιά και ηθικό πνευματικό για να μπορέσουν να επιτύχουν και οι δύο πρώτοι.

Μερικαί σκέψεις δια μιαν παραμελημένην πλευράν της Αμερικανικής βοήθειας (χωρίς ημερ.)

1948. Ο Κ. υπογράφει ως πρόεδρος (Εθνικής Εταιρείας Ελλήνων Λογοτεχνών) λεκτικά = Ελληνική Εταιρεία Λογοτεχνών

("National Committee of Authors + Writers of Greece

(National Committee of Greek Authors)

I

Κρίναι σκόπιμος δι' μίαν παρατηρήσιν σχετικήν τῆς ἀγροτικῆς βοηθείας.

II

1. Ἡ Ἔφη ~~ἔχει~~ ἀπὸ 120 ἐτῶν ἔζησε καὶ τὸ σπίτι ~~τῆς~~ ἡ ὁποία ἔφη διατήρησε μιᾶς βαρβάλης δουλειᾶς 300 λίρες. ~~Τὸ~~ Ἔφη τὴν ~~ἐν~~ τὴν μαλλιαρόφυλλον καλλιέργησε καὶ τὸ σάλιγκος τῆς, μπορεῖ τὸν ἀριθμὸν τοῦ σιτηροῦ, ἀκολουθεῖτο ~~τὸν~~ πυρίνων ἀπὸ ἄγονος ~~τόπους~~ ἐκείνους τῆς. Ἐπρόσεχε σχεδὸν μόνος, ὅπου δὲν ~~ὑπῆρχε~~ ἔζησε διαστάσεις τοῦ ὅλου οὔτε ὑγιεινάτηδα, οὔτε ὀρφάνους σταδιοδρομεῖ. Ἐκεῖ 120 ἐτῶν ἡ Ἔφη ὑπερ-

~~κατά~~ 2

δυναστικές κατ' ἔκλειψιν, ἐπειδὴ
φύσιν σκοτεινή εἶναι ἡ Θεωρία
~~και~~ ἡ Ἀριθμητικὴ καὶ ἡ Γεωμετρία.
Ἐπειδὴ ~~και~~ εἰς τὸν μυθικὸν
μίαν ~~[illegible]~~ σύμβολον (ἀστρονομικὸν).
καὶ λέγανται εἰς (ἐνοφθάλμιον διμορφαλμιόν) κρυστὸ. Ἀλλὰ τοῦ
τοῦτο λέγεις εἰς τὴν θεωρητικὴν
ἀστρονομίαν καὶ τὴν λέγω διὰ
νὰ ἀγωνιστῇ (ἐγώ) μὲ τὴν ἐπιστήμην
ὅμως τοῦ μικροῦ κρυστοῦ τῆς
Ἀθήνας ἐκφράσεως.
Θὰ ἀνεύρῃ τὴν καλύτερον ἐπὶ
δοξασμῷ ἱστορικῆς καὶ οἰκο-
νομικῆς ἀπόψεως, καὶ ἐγὼ
δείξαμε ὅτι τὸ σοφόν, ~~ἀλλὰ~~ δὲ

ἐν καθολικῷ γενικῷ ἐπιτροπεύει-
ν νέας τὰ δικά ἐν τῷ
ἔθνει.

2. Τὸ 1922, καλέσαν τὴν ἔθνη-
τῆς Ἑλλάδος εἰς Μικρὰν Ἀσίαν, κατε-
φθάρη, χωρὶς καὶ ἀντιστασιαζόμενον, ὑπὸ τοὺς 1.800.000
Ἕλληνας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς
Βορείου Θρᾴκης. Ὁ ἀριθμὸς
οὗτος ἐκατονταπλασιάζει τὰ $\frac{2}{5}$
τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος.
Παρὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς ἥμισυ
μέρους, ἡ Ἑλλὰς κατόρθωσε νὰ ἀπορ-
ροφήσῃ αὐτοὺς τοὺς ἀπογόνους
πολεμιστὰς καὶ τὸ σύστημα

ἀπὸ τὸ 1922 - 1940 τὴν ~~α~~ οἰκονομικὴ, ~~ἐμπορικὴ~~ καὶ ἐμπορικὴ πρόοδόν της.

3. Τὸ 1940, ἡ Ἑλλὰς ἀγωνίσθη ἐναντίον τῶν Ἰταλῶν, ἀλλὰ ἐνῶ τὸ ἐπιβεβαιώθη διὰ τὴν πολεμικὴν αὐτῆς καὶ ~~τὴν~~ δημογραφικὴν γεγονυῖαν ὀφείλεται. ~~Τὸ ἀρχῆς~~ ~~γεν~~ ἡ περίοδος τῆς κατοχῆς, ~~ἡ ἀπὸ~~ ~~ἐτῶν~~ ἐφέρετο τὸν Μάϊον ~~τοῦ~~ 1941. Τὸν Νοέμβριον τοῦ 1941 ἐφέρθη ὁ ζυγός. Τὸν ἀπὸν καὶ ἀπὸ οἰκείας ἀρχαιοτέρας ἐποχὴν ἐν τῇ ἀπόψει, ἐκυμάνθησαν ~~ἐκυμάν~~ κ' 7-8% τὸν ὅλον πληθυσμόν

Παλληκάρια οἱ καλαμπαλοί, ἐγώ ἐξέκοψαν τὸ κεφάλι, ἤρθαν νὰ τὸ δείξουν ~~σαν~~ ἐν μέρι σκοπίμως, ἐν μέρι ~~σαν~~ μὲ ἐκφράσεις ἐκφρασῆς. Τὸ πόλεμο ἐκεῖνο τρῶν ἐλιὰ καλέρχεται ἡ τὸ μυαλό.

4. Ἀπ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων ὁ μόνος ἀνθρωπὶ καλὸ τοῦ ἐχθροῦ. Κοιτάζει τὸ ἐχθρὸ εἰς τὴν ἔχθρα ~~τ~~ ~~ἐκεῖ~~ ἐκείνου ἀκαλλιάζει. Ὅχι οἱ ~~ἄνθρ~~ ἄλλοι ἄνθρ. ἐκεῖ δὲ τὸ ὄνομον, ἐκεῖ δὲ ἀπαλλαγῆς ἀνθρώπων ἐκφράσεων τῆς ἀγάπης καλῆς καὶ καθήκον ἐχθρῶν

ἀρχαιοτέρας δόξας.

5. Διὸ καὶ ἐπάξιος τῆς ἐποχῆς καὶ τῆς Ρωσσίας ~~ἐστὶ~~ τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα ἐκφράζει τὸν ἀποφασιστικὸν ~~τρόπον~~ ~~τοῦ~~ ἀπὸ τῶν ~~τῶν~~ ἀλλαγῶν ~~ὀργανώσεις~~ ~~αὐτ~~ ἐν ἐξελίξει, ἀναδιοργανώσεις καὶ μελέτες ἐν ὅλῃ τῇ ἀνελίξει προκαλοῦν ἀποδεικνύοντες τὴν, ὡς ΕΛΑΜ – ΕΛΑΣ. Τέρας εἰς αὐτὸν σαρκάζει εἰς τὰς ἐργάς ὄψεις. Μόνον κατόπιν ἀρκετὰ ἰσχυροῦ, ἀρρίζου ἀγωνιστικοῦ σώματος ἐπιτέλους ὅλων τῶν ἄλλων ὀργανώσεων ἀνελίξεως καὶ τῆς ~~καλλιέργειας~~ ~~ἐξελίξεως~~ ὁ τύπος μέσον εἰς τὸ ἄπαν. Ἐν τέλει καταδείκνυ

νὰ μὴν ἡ ἱερουσαλὴμ δοκιμασθῇ ὀρφανὴ ἐν τῇ μέσῃ. Τοῦ τὸ ὁρόσημον ὅλη ἔνιωθεν ἀνάλαβε ~~κατόπιν~~ ἔδωσε ἐξ ἴδιου παλαίστινον τὴν ἑδροῦσα. Ἀπὸ τὸ ἀνέκφραστον ἀρχὴ καὶ ἀνέκφραστον τὴν θυσίαν τοῦ Ἅγ. Σαοῦ, ἡ ἔνοια σήμερον τὸ 1944 ἀρχίζει νὰ ἀνεύρῃ πάλιν τὸν κόσμον αὐτῶν. Ἡ ἴδια ἄμα δὲν τὸ ἀνέκφραστον καὶ ἐξωπόνδον νὰ ἐνοχλοῦν τοὺς κομμουνιστάς. Ἐξωμολογήθη τότε μέσα εἰς τὴν μέσον καθέμενος εἰς τὸν δεκανὸν βρανίαν ~~ἀρχιον~~ Ἐυαγγελίαν. Ἐν ἀνάμνησιν τὴν ἡμέρα

8

ολιγώτερο δὲν ἀνεγαβάζει
τὴν καλάθαν ὁ Τοπρόγου καὶ
ὁ ἐδῶ ὁλόκληρος Δημόνου, ἡ ἔγγ
δὲ ~~ἀλλ~~ εἶναι ἡ ἐνέλι κρέας τοῦ
ἀλογοῦ σαρκοπλέγελος.
6. Ἐνέλι ἡ ἔγγ τόσος εἶναι
~~γενικῶς, ὁρισμένα~~ ἐν εἰρήνῃ.
Ἐν τῇ πολεμικῇ ~~ἐποχῇ~~
καὶ μετὰ ὀλίγον εἰρωνίαν εἰρωνικῶς
ἐξ ἐναντίας καλάθαν μὲ
τὴν δόξαν τοῦ κοκκινοσκόνη.
Δραπετεύει αὐτοῦ τοῦ σαρκοῦ
εἶναι μόνον ἀκριβῶς ἔγγ.
Ἀφά ὅς ἡ ὀρφάνος, τὸν δόξαν
αὐτόν, ἀν βάλῃς τὸν. ὁ ὀρφανός

λον, ἢ τοποθετοῦσαν τὸν σφί-
γγας δὲν εἶναι μόνον ἔγκυκλα
ἀλλὰ καὶ πρόκειται βουλγαρικοῦ μνη-
μείου καὶ ἐθνικοῦ. Καὶ
εἶναι ἐπιβεβλημένον ὅπως
ἀναλάβῃ τὴν κοινωφελῆ καὶ
ἐθνικὴν ἐνέργειαν ἡ Κυβέρνησις τῆς Βουλγαρίας.

7. Ἀναλύεται εἰδικὸν τὸν σφίγγα
καὶ τὴν δυνατότητα ἀποκαταστάσεως αὐτοῦ ἐν τῇ
ἀρχαίᾳ θέσει, χωρὶς δαπάνην
ἐκείνου ἢ ~~ἄλλου~~ ἐξάρχου τῆς
Ἀκροπόλεως, ἢ τοπικῆς, ἢ
~~ἄλλου~~ κρατικοῦ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Ἀπὸ ἀκριβείας εἰδικῆς τῆς
ἐξάρχου ~~τῆς~~ ἐφάρμοσε ἡ

Αγερμανής Βουλής. Ἀλλ' ἐγώ
δὲν τὸ ἔργον μου νὰ ἀποδείξω ὅτι
εἶναι τῶν ὁλοκλήρων λαῶν
καὶ ἀνθρώπων εἶναι τῶν λαῶν τῶν
ἀνωτέρων. Τοιαῦτα ἐπίκρα
ἐλαμβάνοντο διὰ τὴν ἀστυ-
νομίαν ἀναρχίαν. Ὅσον
ἄφορα τὴν ἐπιστολὴν τὴν
ἐγραφεῖσαν ὑπὸ τοῦ
ἐγγονοῦ μου. Ἐκεῖ ὅμως εἶναι
τὸ ἔργον τῆς ἀγερμανικῆς βουλῆς
~~νὰ~~ ἀπόδειξη ἐκεῖ ὁ λαὸς τῆς
~~ἀλλῆς~~ Γερμανίας καὶ ὁποιαδήποτε ἀνα-
χωρήσεως τῆς γνώμης.

II.

1. Πρὸ τῶν καταγραφεισῶν φορο-
δοριῶν ἦτον ἔτοιμον ἡ ἑξωφύλ-
λιον ἢ ἑξῆς δίφρυον καὶ
χίαν ~~[illegible]~~ φρουρὶν καὶ σκοπελὶν
κρίαν. Πλὴν ἐκείνης ἦτον ἐγκό-
ν σκοπελὶν καὶ ὅμως ἐπαθεν
ἀπὸ τὸ 1940–1948 καὶ ἀγ'ἔλιφον
ἡ φρουρὶ ἀναδείνος τὸν ἀποίον
διὰ τῆς ἐπιτηδειότητος προ-
σαρμόζει ἐπρομάγεα ὁ κυ-
βερνητής. Θυμοῦμαι ἀνέ-
φρωνος, κρατῶν ἀνάφρωνος, ἐδῶν
καὶ σκοπελὶν
ἀνάφρωνος ἦτον εἰ τρεῖς ἀνάφρω-
τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Θυμοφρεμή

ἀπέρασον, ἐπὶ τὸν ἐχθρῶν
μέσον, σὺν παρέρχεται γρηάφλα ὀρφάνον τοῦ
κράτους σοῦ νὰ ἐπαναλεύῃ τὴν
οἰκονομίαν τῆς χώρας. Ἐγὼ δ'
ὀρφάνος τοῦ κράτους, ἐπὶ
τῶν δεσποτικῶν μεταμορφούμενον
σοῦ ἐπαγγέλλομαι γρηάφλα
ἀνδρώδους, μαχόμενος ἀπαγγίνον
καὶ μαχόμενος ἀσχέτως, ἐν' ἐν
ἀδικοῦν, ἀν' ἐλέον γοργόν.
Θρυλλοῦν νὰ γεμίσῃ ὅλη ἡ ἀγέλη
ἀνδίκαιος τοῦ πολεμοκαρδοῦ δὲν
ἔκαν ἡ ἔκαστος δόξης, ὅσον
ἐπαρκεῖ καὶ ἐν ἕκαστον ἀγέλη
καὶ αὐλῇ, ἐγὼ δ' ἀπαρχὴν ἐφέκω

καλόν μας καλής. Ἡ ἐκκλησία θὰ κάμῃ τὸ σύμπαν ἀλλὰ αἱ ρίζαι τοῦ κομμουνισμοῦ εἶναι βαθεῖαι. ~~Θὰ κάμω ὅλα~~ ~~ὅσα ἠθέλω~~ Ἐλᾶτε νὰ εἰπῆτε βασιλεῦ, ἀφήνω τὸ ἔργον μου ὀπίσω. Ἐγὼ εἶμαι ὁρκωτὸς νὰ μὴ κυκλοφορῶ ἀφήνω, λέει καλέα, ἀλλὰ ἐδῶ, ὁρκίζω νὰ κυβερνήσω καλά.

~~Ἀλλὰ~~

2. Κάθε λέξη ὁρκωτὸς νὰ βαδίσῃ ρίζαι τοῦ κακοῦ, δὲν ἐπρόσκοψε ὅσον ἔφερε ἡ ἀρχαιοκρατία

Ἀνάλυσις. Εἶναι ἐν τόσον ἐκείνη κ. ὁποία μὲ ὀρθότερα λόγια

θα εἶχε λίγο γραμμένον ἀπόδοσι.
Ἐὰν ὅμως δὲν ἡ ἀποστολή
ἀπαρχίσῃ ἡ Ἑλλάς νὰ ἀγίσῃ
ἕνα ἔργον μόνον ἐπιπόνου κ.τ.λ.,
τότε ἀρέσει νὰ γράψῃ κανεὶς
τὸ ἑαυτό σου θὰ πλήρωσε ἄν
κ. τὸ ἔργον, λίγο ἀκριβά.
3. Τί ἀκριβά γράφετε ἡ Ἑλλ.;
Ἡ Ἑλλ. εἶναι μία χώρα, ἡ μόνη
ἀνεξάρτητη ἀπέναντι. Ἔχει
λίγο φρονήματα κ. ~~νὰ δείξῃ~~
~~μία ἱεραποστολικοῦ~~ Ἔχει ἀνδρεία
δεξιότητα, ἔχει δημιουργικὸν πνεῦμα
κοντὰ στὸ δυνατὸν ἀποτέλεσμα.
Ἐὰν κ. θέλῃ ἀποτέλεσμα, ἀνάγκη

γραφῆναι εἰς τὸν λογίου αὐτὸν
ἐνίοτον. Ὅλεγοι ἐπόμενοι σφοδρό-
τερον ἢ τὸν λεγόμενον. Εἰς τὸν
δὸ αὐτὸν λόγον ἡ ἔγγραφη ἐφα-
ρμόζεται ἡ ὀφείλει ὀνομάζεται
τῆς σφοδρότερον ἀκαόλουθος τῶν
ἐξῆς ἐπιτυχόντων. ~~Ὅλεγοι~~
~~εἰς~~ Ἄλλον ἡ ἔγγραφη δὲν ἐπέτρεψε
γραφῆναι καὶ μετὰ ἐπιτυχόντων (μὲ τὸν ἀμφιβολ. κόσμον)
ἡ ἐπιστολὴ τῶν ἐπιτυχόντων
ὀφείλει, ἐπιτυχόντων (ἀνάλογον) τῶν ἀρχαιοτέρων
ὀφείλει, ἐπιτυχόντων ~~τὸν~~ εἰς τὸν
~~πολεμικὸν λόγον καὶ~~ πολεμικὸν λόγον. Ἐδῶ
ἐκεῖνος τῆς σφοδρότερος ἐπιτυχόντος,
ἡ ἔγγραφη δὲν ἠμπορεῖ νὰ φανερώσῃ τὸν
ἀμφιβολὸν πολεμικὸν διὰ γελο-
γράφων καὶ δίχως νὰ δίδῃ καὶ

διήγησις τῆς ἰδίας τῆς σαρκός.
~~τὰ κοιλ~~ Πρῶτον τῆς τῆς δεξιοτεχνικῆς
ἐπιστήμης φρικώδεις ἐκτὸς τῶν
μελαγχόλων, ἐκτὸς τῶν σφοδρῶν
σπασμῶν ἐπαγωγῆς, ὀφάνων ἐπιβρο-
μῶν, διὰ ἀμφίβολον ὁ ἔρως
τῆς σφόδρα τοῦ ἐμφανοῦς.
Ἔπειτα ὅμως ἔρως ἐπλεῖ, ἐκτὸς ἄν
ἰδίων τῶν ἐπαγῶν, ἐκτὸς τῶν μελα-
γράνων, ἐκτὸς τῶν (ἀφανῶν) ἐπιβρομῶν,
φρικώδεις ἐνίοτε, τόσον δὲ
τῷ ἐμπορευτικῷ τῶν ἐφεπτομένων
τῶν ~~μ~~ ἀφανῶν, τῶν φοβερῶν
τῆς, ὅστε διὰ τῆς ἐδρᾶς μελα-
νοειδόνων ἔφαιν ἐπιπλέον

Ἀλλά ἐκεῖνο τό ὁποῖον ἀπό αὐτήν
ἄλλον χρειάζεται ἡ Ἑλλάς, εἶναι ἡ
ἀφαίρεσις τῆς παιδείας της. Εἰς
ἀρχαίους βυζαντινούς δασκάλους
νά ἀφήσουν ἡ ἑλληνική φιλολογία,
ἡ ἑλλην. παράδοσις καί δι' αὐτοῦ
νά λάβουν σάλπιγγα οἱ ἐπίδοξοι φιλαρίλιοι
ἐγκρίνει. μεθόδους. Ἀλλά εἰς
ἄλλα βυζαντινά χρειάζεται ἡ
ἐπαφή νέων ἀνδρῶν ἀνδρῶν ἀνθρώπων ἐκ
νέων μεθόδων.

Ἀπαιτεῖται ἡ μεταφορά καί
ἡ ἐφαρμογή μιᾶς ἐπιστήμης ἐπιστήμης ἐκεῖνος
ἐκείνος ἐκεῖνος - εἰς τήν Ἑλλάδ. Ἐδῶ
δά ἔστω ἡ ἐφαρμογή νά ἀρχίσῃ

γενὸν ἐξ ἀρχῆς

Ἀπὸ ὅλην ἀνθίν τὴν ἀνάλυσιν τῆς σκαπάνης εἰς τοὺς σκοπίμους λαμβάνει προσδοκώμεν τόνωσιν τοῦ γεωπονικοῦ καὶ δημογραφικοῦ κύρους, τὸ ὁποῖον ἐπιφορτίζει τὸν ὑπαλλήλου κρατικῆς ἐξαρτήσεως.

Ἀλλὰ δὲ τὰ ἀνωτέρω ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν σκαπάνης χρεώστας καὶ ἐκμηχανίαν ὀφείλουσα τῆς, καὶ προσαρμογὴ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς χώρας, καὶ κυριαρχοῦσα τῆς δεσπόσας τῆς.

4. Ο ἐμπόρος πρὶν μπορέσῃ νὰ εὑρίσκῃ τὴν ἐπιτόκιον τῶν ἐπιταγῶν τῆς Τραπ. Ἀθανασίου. Τίνι ὁ τρόπον ὑπολογιστικὸς, ὁ τρόπον διαφορικὸς, ὁ τρόπον μεταπωλητὴς τοῦ πόσου. Καὶ ἂν δὲν βρίσκει ὅλας τὰς ἀρετὰς, βρίσκει ὅμως τὰ τρία. Ἐπιμένει δὲ δὲν εἶναι ἔμπορος οὐδ' ἄνθρωπος τῆς ΑΜΦΟ.- Τὸ γαλλικὸν ἐμπορικὸς, ~~πρὸς~~ ὁ ἔμπορ. ἀλλοδαπὸς καὶ ἐμπόρευμα καὶ μπορεῖ τῆς ἐπιμονῆς του καὶ αὐτὸ δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ βρῇ δικηγόρος

ὅσον οἱ ἀγρόται. Ἀλλ' ὅσον
φροντίζει καὶ τοὺς ἄλλους ~~ἀν-~~
~~θρώπους τὸν ὁλόκληρον~~, ὅσοι ἄν
ἀλλὰ σωμάτιον, βλέπει τὸν ἄνθρω-
πον νὰ σκέπτεται ὁλοκόλληρον καὶ
φρονιμώτερον εἰ τὸν ἀγρόταν.
5 Τὸν ἄνθρωπον (τὰ ἀγροτικόπαιδα
ἀπόστολος τὸν βλέπουν
τὸν ὅμως ὁλόκληρον τὸν ἄνθρω-
πον καὶ τὸν κρίνουν τὸν βέβη-
λον, διότι φροντίζουν ἀφ' καὶ
ὁλοκλήρου. Ἐκεῖνοι
λέγει καὶ, καὶ ἀν τὸ φιλοῦν
καὶ ὅλον χέρι ἢ κάμνουν τὸ

της σιωπηρής βοήθειας, ως το ότι μπορούν ότι εκείνοι θέλουν, ενώ οι αγωνιστές είναι φτωχοί. Δεύτερο ως και του μεγάλου εκείνου μύθου της βοήθειας, που είναι αρκετό μόνο αποφασιστικό εναντίον όλων, όπως θα δείξουν και η ιστορία και τα γεγονότα μας μαθαίνουν τώρα τα δεκαεπτά. Τι όμως θέλει, εκείνοι που μπορούν βαθύτερα τα αγαπούν, κάνει!

ἐσοδεύσουν χρήματα καὶ
αὐτὸν τὸν λαόν. Τὶ δὲ χρειά-
ζεται χρέος ἐπιπλέον διὰ
νὰ συμπράξῃ αὐτὴ ἡ ἐκκλησία,
αὐτὴ γίνεται ἡ ἀνάγκη (need),
~~ποιὰ~~ ποία νὰ λογοδοτῇ αὐτὸς ὁ
λόγιος, ὑπηρέτης εἰς τὴν ἀνάγκη
τοῦ Dr. Harold Backus, τοῦ Educational
Coordinator, ὁ ἐσοδιοσυνάγων, εἰς ὅλην
τὴν ἔκτασιν τοῦ, τὸ ὁποῖον
τοῦτο πρόφορτα τοιούτου εἴδους
"ἀνθρώπου εἰς τὸν λαϊκὸν αὐτόν,
"ἀνθρώπου ὅχι δημαγωγικοῦ, ὁποῖος
ἤθελεν εἰς τὴν ἐξ. παρέδοσιν,
εἰς τὴν ἐξ. ἡμῶν, οἱ ἐσοδιοσυ-

νὰ καταλαμβάνουν σχέδιον μαυρο-
συνῆς. Τὸ σχέδιον αὐτὸ δὲν δὲ-
ῶν ἀνάγκη νὰ σφραγισθῇ
μέσα εἰς τὰ ὁλικὰ γραμμικὰ πρω-
τότυπα τῆς ~~διαφάνειας~~ παρουσίας τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ.
ἀρκεῖ νὰ λεχθῶν αἱ βάσεις, δὲ-
νὰ σφραγισθῇ καὶ εἰς μεταγενέστερα χρόνον, διὰ
τῆς ὁλικῆς ~~σφραγίδος~~ πολιτικῆς ἑκουσιότητος,
εἰς τὸν σκοπὸν λογικῆ.

6. Ἡ ἔρευνα, ὅλως ἴδιον, δὲ-
μένη διὰ ἀρετὴ τῆς συνορεύσεως
λογικοῦ. Τί ὠφελεῖται μας

ἡ εἰρηνικότερον ἔργον, νὰ δικαιοῦται
ἐρωτικὸς ὁ λογικὸς ἀνὴρ, γράφει
ἐξ τὸ φῶς τῆς σοφίας. Καὶ
ἴσως παιγνίδι χωρὶς νὰ μὴ ἀφοσι-
ώσῃ ἔσαρκος ἀφοσιωμένος
σὲ μὴ λογικοῦ ἔργον (ἀπὸ τὴν
Ἑλλάδα: νὰ νικήσῃ τὸν κοινὸν
ἐχθρὸν διὰ τῆς σοφίας καὶ
τῆς γνώσεως —

Costas Tsatsos.
Ex-Professor, University of Athens
Ex-Minister.
Member of Parliament
President of the National Committee of
Authors and Writers of Greece.

Δρόμοι νέοι
φεβρουάριος 1948 ἔ
τίμημα

Κείμενο σχετικό
με Αμερ. Ελλ. σχέσεις:
Θα ξαναδοθεί μαζί με τις σχέσεις σε φορμάτο.
ΕΠΙΠΕΔΟ.

1. One hundred and twenty years ago Greece emerged from the darkness of a period of onerous slavery which has lasted for three hundred years. The country's population then numbered one million, and its area which was smaller than half the present Greek territory consisted chiefly of arid regions. It was a country in which neither material wealth nor any organization of any kind had been saved. But within 120 years time Greece has more than doubled its area and has acquired fertile agricultural regions such as the plains of Thessaly, Macedonia and Thrace.

Furthermore, Greece gradually built, almost out of nothing, acomparatively belanced economy and organized herself into an orderly and democratic nation. Greece's achievements in the field of Science and Art have nothing to fear from a comparison with those of other small nations of Western Europe. All this was accomplished by Greece under adverse conditions both international and economic and after the country had waged five wars and had been in a State of general mobilization for over 10 years.

2. In 1922, following the defeat of Greece in Asia Minor, 1,800,000 Greeks from that area and Eastern Thrace, completely deprived of any means of existence took refuge in the mother country. This number of refugees represents two fifths of the total Greek population at that time. In spite of its poverty of her soil, Greece managed to absorb these indijent populations and to continue from 1922 until 1940 her economic and cultural progress.

3. In 1941, after having defeated the Italian Army for 6 consecutive months, Greece was defeated by the German troops which invaded the country through Yugoslavia and Bulgaria. The period of enemy occupation began in May 1941. During the period of famine which set in in November 1941, approximately 8 percent of the country's entire population died either from hunger or from diseases resulting from lack of food. Simultaneously the invaders, after having completely disarmed Greece, started to disorganize and dislocate the country partly intentionally and partly as a result of their mistakes. Within three year's time the value of the national currency had been reduced to nought.

4. Despite the misery into which it had been thrown, the Greek people put up its determined resistance to the enemy. The number of Greek quislings does not exceed a few hundred. All the others, by armed or passive resistance rendered the task of the occupation authorities as difficult as possible and pinned down a considerable number of enemy troops.-

...../

5. Following Germany's attack on Russia the Communist party of Greece, assisted by careless British, acquired strength, was reorganized and participated actively in the Greek Resistance mouvement camouflaged under democratic and vague titles such as EAM (Greek Liberation Front) and ELAS(Popular Greek Liberation Army). As soon as it became strong enough, however is began a cruel war against all non-communist resistance organizations and "drowned them in blood". Finally it succeded in becoming the strongest militant organization in the country and, under the protext of resistance to the enemy, secretly prepared to seize power by force. The majority of the Greek people which was rather late in realizing the real aims of the communist party began resisting to the communists in 1944. The British, however, had not yet understood the situation and continued to renforce them. This lead to a chaotic situation which resulted in the Revolution of December 1944. Through this revolution, Greece would have become a State within the iron curtain since 1944 if W. Churchill and general Scoby had not understood the real situation at the very last moment.

6. Since then, Greece has been only founally at peace. In reality she is engaged in a war against the communist forces without a single day of respite. For the time being the soldiers fighting this war are mainly Greeks. However, the Bandit mouvement organization, equipment medical care and training camps are not only Greek but primarily Bulgarian Jugoslavia, and Albanian. It is obvious that these countries act for the account of the Komniform and Moscow.

7. Economic and psychological dislocation of the Greek people and disruption of the country's administration are the results of this harsh struggle. The work of the American Aid Mission is aimed at checking disruption effort. Already, the results of this work are apparent in the military and to a resser extent in the economic sectors. Important plans are being prepared for a thorough reorganization of the country's administration system. However, there has not been sufficient time for the application of these plans.

The cultural and moral regeneration of the country is the only field in which the task of the American Aid Mission has failed to be developped.-

II

9.

II

1. On the basis of the foregoing historical outline it is easy to understand why Greece is now undergoing a moral and psychological crisis. The cause of this crisis and the moral and material distraction of 1940-1948 and the moral undermining caused by the cunning communist propaganda. Therefore, Economic, Administrative and moral recovery are the three major needs of Greece. Besides the material assistance now being granted, Economic recovery also requires an efficient administrative organization which will supervise the country's economy. Government reorganization, however, also requires moral and educated men and efficient civil servants.

Needless to say that the most efficient weapon against communism is not armed forces, however indispensable these may now be, but the existence of widespread education. Armed forces will supress the communists but the roots of communism go deeper. Thus, the three main needs of the Greek people are eventually resolved with a single and foremost need; moral, political and intellectual education.

2. The American Aid Mission has not attached the importance which ought to be attached to this primary and most important cause of evil. Nevertheless, if this were done, results could have been obtained in this sector with comparatively less money than is being allocated to other sectors. If the American Aid Mission wishes to leave behind a permanent and solid work it must also pay due attention to education which will maintain and conserve it.

3. What is the kind of education that Greece requires? Greece is a countrywith great cultural tradition and has an old and deep religions feeling, a flourishing litterature and many distinguished men of learned professions and sciences. The country needs assistance in the field of applied sciences and especially in the technical field. The lack of the necessary research and laboratory equipment frustrates the abilities of Greek scientists.

In such fields as Greece does not lag behind, what the country needs and desires is the communicate with the American people. Greece wishes to establish contact between Greek and American religious organizations and a regular exchange of views on litterary subjects. Particularly Greece is eager to become acquainted with American litterature through translations of the works of the American writers and to give samples of Greek litterature. In the scientific field translations, personal contacts and scholarships are required in order that the Greeks may get acquainted with American achievements.

...../

In the fields in which Greece has achieved less progress, in addition to personal contacts and an increased numbers of scholarships, the country requires more laboratory equipment for clinics museums. Higher specialized studies of Greek scientists in the U.S.A would also be necessary. But above all are what Greece requires is a thorough rerganization of her educational system. In this connection, the peculiar character of the Greek and his traditions should be taken into consideration in some cases since the application of undapted American methods and new ideas is essential. The sector of the Greek education which is particularly undeveloped is agricultural and generally professional training. Here work will have to start from the outset. The result which may be expected from this proposed reorganization of the various branches of Greek education are a strengthening of the character of young Greeks and a gradual development of really democratic political standards which have been impaired during the 8 years of the nation's dislocation. However, in order that Education may achieve the above purposes it will have to be thoroughly and rationally reorganized and sucessfully adapted to the country's requirements. Finally, the improvement of educational administration will also be necessary. The Greek people after complains against one or another action of the American Aid Mission. The Greeks are the most argumentative, speculative and critical people in the world. Through this people may not observe all virtues it never fails to observe all the mistakes. And the people of the American Aid Mission are naturally not faultless, Ouing to his being a staunch democrat, the Greek fully and energetically expresses his criticism. This, however should not surprise democrats like the Americans.

But all who are better aquainted with the Greeks do not fail to realize that behind all this criticism there lies the desire of the Greeks to become more intimately and permanently connected with America. The Greeks do not want American money alone. On the contrary, they look forward earnestly to the time when they will not need further financial assistance. The Greeks desire to obtain American technical and organizational aid because they fully realize their shortcomings in this field. In other words, they ask for something which they will continue to sollicit even when the need for Economic assistance ceases to exist, i.e. they request assistance in a field in which they know that they are backward while the Americans are byfar the most advanced. Unfortunately neither the majority of the Greeks not the Americans have felt the need of asking for the greater development of AMAG's cultural program which is more of a moral than a material nature. Urgent and immediate requirements in other fields have obscured this fundamental factor. But those few Greeks who have a deeper knowledge of things attach the greatest possible

...../

importance to this sector and this is the very purpose for which these lines have been written: to express this desire or rather this educational need so that AMAG's activities in this direction may be intensified in accordance with the views of Dr. Howard Backus, the mission's educational coordinator, who has grasped this problem in its entirety. Such men are needed for this task, namely men who are not dogmatic but who become adapted to Greek traditions and Greek life and who should be the ones to be assigned with the task of drawing up a long term educational program. This program need not be completed within the short time limits of AMAG's presence in Greece. It will be sufficient if the foundations are laid for completion in later years by means of close Greek - American cooperation.-

Greece is bound in one way or another, to remain for several years on the border-line. There cannot be a nobler task than that of maintaining this borderline country strong thanks to the power of education. And possibly no other country except Greece offers more fertile ground for such a task of civilization; the task of deflating the common enemy by means of education and knowledge.-

Costas Tsatsos

Ex - Professor, University of Athens

Ex - Minister

Member of Parliament

President of the National Committee

of Greek Authors.

(συμπεριλήψεις κ. Δ. Μυλωνά) Κ. 1γ [9.1]

"Confluence" (περιοδικό)

Dec. 1952

Άρθρο του κ. Τ. σε αίτημα του H. A. Kissinger για ανταλλαγή απόψεων πάνω σε σύγχρονα προβλήματα Πολιτικής Φιλοσοφίας Τέχνης. —

Επειδή ο κομμουνισμός στην Ελλάδα συμπίπτει σε δημοκρατικό επιχείρημα ενώ έχει δημοκρατικό σκοπό ή Δημοκρατία στην Ελλάδα αντιμετωπίζει δυσκολίες Εξηγεί . . .

Πολλά αντίτυπα με πολλές διορθώσεις. υπόσχεται λόγω αγγλικών - δεν τα κράτησα

[9.2]

R.17
[10]

HARVARD UNIVERSITY
CONFLUENCE
AN INTERNATIONAL FORUM

10 WELD HALL
CAMBRIDGE 38, MASSACHUSETTS

HENRY A. KISSINGER, *Editor*
MARIE L. CARNEY, *Administrative Assistant*

March 1, 1952

PUBLISHED UNDER THE AUSPICES OF THE
HARVARD SUMMER SCHOOL
OF ARTS AND SCIENCES AND OF EDUCATION

WILLIAM Y. ELLIOTT, *Director*

Mr. Constatine Tsatsos
9 Kithathinaion
Athens, GREECE

Dear Mr. Tsatsos:

We are sending you this review at the suggestion of the United States Cultural Attaché in your country. It is a quarterly designed to give Europeans and Americans who do not yet qualify as "elder statesmen" an opportunity to exchange views on contemporary problems in politics, philosophy and art. Each issue will be in the form of a symposium on a subject of mutual interest. We have a modest underwriting which permits us to distribute the review free of charge, at least initially.

Our effort is frankly experimental. It grew out of the 1951 session of the Harvard International Seminar which brought together twenty young Europeans for a discussion of contemporary problems. Everybody connected with the seminar felt constrained by the limited time afforded for discussion in a period of only two months. Our desire to continue exploring the many searching issues raised during the summer furnished the impetus for this review.

This quarterly is thus conceived as part of more far-reaching plans. It is our intention to bring to Harvard each summer, friends from abroad. Some of the contributors to our periodical will undoubtedly be among those who come to visit us. The success of our 1951 session has encouraged us to expand our efforts. Our 1952 session will be composed of twenty young leaders of European culture and an equal number from Asia.

We can, however, do no more than provide a vehicle for discussion. Its content, its quality and its ultimate meaning will depend on the interest of our readers. We can only judge the need by the response this effort evokes. Our review, to be successful, must become a cooperative enterprise.

We should therefore welcome any suggestions you care to make: We should like to know your reaction to the basic approach of this review, your suggestions regarding possible topics for discussion, and your recommendations of possible contributors. If you desire to write for us, we should be glad to receive a brief biographical statement to enable us to gauge your field of interest in the assignment of topics. If you know any individual who might wish to receive this review, please have him contact us.

Since our first few issues are limited to 5,000 copies, we would be grateful if you made your copy available to anybody else who might be interested in it.

Sincerely yours,

Henry A. Kissinger

Henry A. Kissinger
Editor

Δεν ἔχει καταχωρηθεῖ

[11]

HARVARD UNIVERSITY
CONFLUENCE
An International Forum

10 Weld Hall
Cambridge 38, Massachusetts

Henry A. Kissinger, *Editor*
Marie L. Carney, *Administrative Assistant*

Published under the auspices of the
Harvard Summer School
of Arts and Sciences and of Education

William Y. Elliott, *Director*

September 29, 1952

Mr. Constantine Tsatsos
9 Kydathineon St.
Athens
GREECE

Dear Mr. Tsatsos:

I am certainly very grateful for your interesting letter of August 29th which was awaiting me upon my return to the office. I would very much appreciate having your permission to print all or part of your letter in some future issue of CONFLUENCE. I agree with many of your sentiments and wish that time permitted me to enter into the discussion by letter. At any rate, I hope that we may stay in touch and that you will give me your reaction to CONFLUENCE articles whenever you care to write.

I also appreciated your giving me the names of Professors Canellopoulos and Cassimatis as persons interested in our effort. I hope to write to them within the very near future.

Sincerely yours,

Henry A. Kissinger

Henry A. Kissinger

HAK:ndj

Thank you so much for your very kind letter of Sept which I have just received. Of course I shall be very glad for you to print the whole or any part of my letter in Confl. ~~Yours~~ Yours sincerely

HARVARD UNIVERSITY
CONFLUENCE
AN INTERNATIONAL FORUM

10 WELD HALL
CAMBRIDGE 38, MASSACHUSETTS

HENRY A. KISSINGER, *Editor*
MARIE L. CARNEY, *Administrative Assistant*

PUBLISHED UNDER THE AUSPICES OF THE
HARVARD SUMMER SCHOOL
OF ARTS AND SCIENCES AND OF EDUCATION

WILLIAM Y. ELLIOTT, *Director*

Ἐδῶσα γνωλογία
δὲν ἔχει λείψει
τοῦ τὸ ἀεὶ ἀφεφίνει
νὰ ἀξιόλογα εἰ μορφῆ νὰ βεῖ περιοδ.
καὶ γνωλογία
τὸ ἄρθρο.
15/7/80
Τ.Τ.

September 29, 1952

Mr. Constantine Tsatsos
9 Kydathineon St.
Athens
GREECE

Dear Mr. Tsatsos:

I am certainly very grateful for your interesting letter of August 29th which was awaiting me upon my return to the office. I would very much appreciate having your permission to print all or part of your letter in some future issue of CONFLUENCE. I agree with many of your sentiments and wish that time permitted me to enter into the discussion by letter. At any rate, I hope that we may stay in touch and that you will give me your reaction to CONFLUENCE articles whenever you care to write.

I also appreciated your giving me the names of Professors Canellopoulos and Cassimatis as persons interested in our effort. I hope to write to them within the very near future.

Sincerely yours,

Henry A. Kissinger

Henry A. Kissinger

HAK:ndj

Thank you so much for your very kind letter of Sept which I have just received. Of course I shall be very glad for you to print the whole or any part of my letter in Confl. ~~Yours~~ Yours sincerely

Dear Mr Kissinger,

I thank You for Your kindness in sending me " Confluence" ~~to me~~. I strongly appreciate the aims of your endeavour and the means you have adopted.

Many of the articles in " Confluence" are close to the bone of the most critical problems of our time and it is most instructive to follow how they are being faced by people of different nationality. To this company of Europeans who have already joined this Symposion held by " Confluence" I would like to add the voice of Greece, a ~~distant~~ nation at the very edge of the free world and likewise deeply affected by all the problems you are attempting to solve.

We are a nation steeped, in many respects, in democratic ideals. ~~But for this very reason we think that the~~ our experience leads us to believe that classical democratic methods, instead of strengthening, often endanger ~~today~~ today our democracy. There is, not in the theory, but in the practice of democracy ~~of today~~ contemporary an antinomy which gives rise to imminent dangers for nations so exposed as we are to communist aggression. We must therefore seek a remedy. The ~~problem~~ discussion you ~~raised~~ begin in your second number is an attempt in this direction.

Can contemporary problems political be solved by the democratic methods used in continental Europe ? What is the ~~shape~~ nature of ~~that problem~~ this question as seen from a country such as Greece ?

Greece has ~~the~~ had unwelcomed privilege of an intense political life, since the second world war ended; its experience is wide and may be of some use to all other countries of the West.

In April 1941 Greece was occupied by the Germans, Italians, Bulgarians and Albanians. Resistance within the country was inspired, not only by national ideals, but also by instinctive reaction against ~~the~~ totalitarian systems. It was a common at the time belief, that, although his behaviour during the war was beyond reproach, King

George, for the sole reason that he had favoured the regime of General John Metaxas - a mild totalitarian regime, would never return and that the republic abolished in 1935 would definitely be restored.

The communists took advantage of this strong republican trend and under cover of democratic ideals, organized their armed forces. After the repulse of their onslaught [in December 1944] against a Government which was obviously republican the communists were anxious to appear as the sincere dispiples of democracy. Yhree years after the liberation Greece witnessed a political party which pretended to be as democratic as any other and to be fighting for the same ideals, while ~~making~~ to make full use of the liberties guaranteed by the Consttitution, yet simultaneously ~~it was~~ they were organizing ~~its~~ their army and a complete network of communications both within the country and with countries behind the Iron Courtain in secret preparation for civil war.

The key to their method was ~~this~~ all abuse of their constitutional ~~rights~~. liberties

Not long ago - ~~a~~ member of the English Parliament asked Mr Churchill to establish a Tribunal which would inquire into the activities of the Dean of Canterbury, who, ~~using~~ invoking the same liberties, guaranteed by ~~the~~ British law, ~~supported the~~ gave his support to the communists engaged in hostilities with the British Army in Korea. The Premier answered that Britain must endure the Red Dean and his activities as "the price of free speech". This answer is abolutely satisfactory so long as ~~the~~ propaganda remains as harmless as in this case. But if such activities, protected by the liberty of speech or by other provisions, ceases to be harmless and directly threatens the existence of the nation, if such abuse of constitutional liberties is the first step towards, say, civil war, such as the one experienced in Greece, does the British Premier's argument still hold good ? If the price of free speech [is the loss of] of western Europes civilisation, are we ~~to make this~~ then prepared to pay this ~~sacrifice or to confide the determination of limits of free speeech to the judicial authorities of our state~~

fully conscious that such a reformwill compromise the individual freedom of the citizen ?

Any one who had had experience of the greek civil war can appreciatte that the solution given so simply by the british Premier is not applicable to Greece. Since the communiststt started to organize their party as a fighting body under cover of rights guaranteed by the Constitution the State had neither possessed the power nor the courage to give an adquate interpretation adequate to the spirit of these old rights and instead it applied ineffective palliatives which ,under existing legislation were often in contradiction to the essence of our Constituttion,in this respect identic with all european Constitutions.

~~In fact the~~ Legislation granting these ~~rights~~ liberties in nearly all ~~the~~ European countries is expressed in such a general way that it is impossible for justice to interfer even when it is obvious that the rights in question are not being used for the purpose for which they were granted.Our Constitutions were drawn up when the citizen feard to invest an excess of power in the state.The contrary was never feard: the possible excess of power in the hands of the citizens ~~to the detriment~~ at the expense of the state. This is the case today. Yet our constitutions make no provisio for such an eventuality.

~~Moreover such a provision could be dangerous to the liberty of the citizen.~~ Aause of rights is a generaly accepted prohibition ib civil law and even in administra tive law.But it would be excessive,at any rate in Greece, to propose a constitutional act that would both defend the abuse of individual rights of the citizen and permit the legislator to draw up laws prohibiting such an abuse,and which would at the same time authorize tribunals to daclare in each case the existence of such an abuse.It is obvious that such legislation would give the state the opportunityto abuse its own power to the detriment of individuals. So we must chooose between

two alternatives: either the individual will have the opportunity to abuse these rights or the state will make an abuse of its own rights. In the first case the communists will prepare their revolution in western Europe under the protection of each countries constitution, as happened in Greece ; in the second case we will place an absolute confidence in our judges and make them responsible for the detemination of the limits of each individuals liberty in a different way -

and which for this very reason will be both difficult to formulate and difficult to apply.

Democracy ~~of today~~ is ~~exposed~~ today ~~to a danger~~ jeopardized which nineteenth century legislators could never have foresseen. They were moved only by ~~one~~ consideration: ~~individuals~~ distrust of individuals for the power of the state. Nowadays the legislator unless he wishes to compromise democracy, has also to face the alternative consideration, namely the distrust of the state for the powerful citizen.

by a circumstance

It is obvious that this dilemma is not merely a legal problem, but conceals the whole political problem of modern democracy.

The first requirement of democracy is to allow liberty of action for any political party, the liberty to express any poltical idea and to bring it into practice when voted by national majority. This requirement presented no dfficulties so long as the ideas advanced were confined to limits no greater than the state itself and so long as these ideas could be developed without destroying the structure of the state. But these conditions are not fulfilled by communism

We are thus led to conclude that the relationship between state and citizen must change and that the state must therefore also change its structure so that this new relationship may be achieved.

whatever form this change takes it will involve an increase ~~of~~ in the power of the state at the expense of the individual and a stricter surveyance of the individual's exercise of ~~its~~ his liberties

But a democratic state cannot demand ~~such wide~~ extensive powers in its struggle against communism unless it possesses a high moral authority. A state uninspired by the ideal of social justice cannot wield such great powers with ~~authority~~ sufficient assurance. Sooner or later it will become ~~ar~~ appear to become a tyranny, a new totalitarian form.

For the same reason all reactionary forces, inciting democratic nations to the extrem right, become involuntary allies of communism. They add to its moral resources and provide it with its strongest arguments. Whilst an adequate barrier against the underhand dealings of communism is necessary, we are yet in danger of allowing the state's increased powers to develop into reactionary policy.

In trying to find the right mean between reaction and communism, ~~the~~ democratic regimes in Europe ~~were~~-, instead of facing ~~with consciousness and courage and sincerity~~ consciously and courageously the ~~situation~~ facts ~~they~~ found a refuge into half-measures which affected the whole life of the ~~states~~ country.

Moral decline and defects in the machinery of democratic systems are the causes of this ~~situation~~ occurence. Moral decline is by far the most important cause and the remedies for it the most difficult to apply. But their recommendation in theory is ~~in danger of~~ liable to become commonplace. Technical defects in the organisation of the state are less important and the remedies easier, but their theoretical definition is of great practical interest.

Goverments are too dependent on ~~voters~~ Parliaments and Parliaments too dependent ~~on voters on~~ either on individual voters or - what is worse - on organised groups of voters. ~~Badly~~ Much needed but unpopular measures cannot be voted by Parliament or taken by the Governement. The sacrifice of present economic benefits for the sake of a permanent happiness in the future is not readily acceptable. Large masses have not the vision to see the tragedy of ~~thi~~ this historical moment and Governments lack the strength to act without the everyday support of the people.

European Governments are weak because of their dependence on Parliaments and because of parliamentary dependence on a multitude of vested interests and ~~many~~ other disrupting forces. Would it not be possible to short-circuit this system, without destroying the democratic nature of these countries? Is the complete division of powers, as it exists in the United States, a possible remedy for European democracies ? Is the incompatibility of being both legislator and a member of the Government an effective remedy against the principal ill of European democracies, that is, against the sacrifice of the permanent interests and ~~duties~~ obligations of nations to the temporary interests and whims of the masses?

To fight communism we need in Greece, and I think, in many European countries to give to democracy a new form, ~~the~~ a form which is ~~adequate to~~ commensurate with the ~~conditions~~ problems of today. In the sphere of individual ~~rights~~ liberties we must not only in theory, but also in practice establish the principle that democracy acknowledges the freedom of the citizen within the state, but not against the state and that the state is authorized to judge if a person is within the constitutional limits or not. There must be legislation against the abuse of individual ~~rights~~ liberties.

As regards the state's structure the dependence of Governments on the voters must be reduced to a minimum and at the same time executive power must be reinforced.

Above all the moral authority of the state must be upheld by a sincere striving for social justice.

Moreover if one day these reforms are realised, one must ~~not never~~ not forget that democracy must always be by its very nature a form of compromise. Now more than ever it must maintain a balance between ~~a balance~~ two contradictory objectives: first, defence against communism and, second, defence against ~~the~~ authoritarian tendencies arising automatically from the pursuit of the first objective.

These proposals for a radical ~~changes~~ in the spirit and ~~part~~ in the letter of European constitutions ~~constitute~~ are my answer to your question : Can contemporary problem

be solved by democratic methods ? ~~BY THE DEMOCRATIC METHODS ?~~ ~~My~~ answer ~~is~~ definitely ~~affirmative~~ yes provided ~~that~~ we do not forget the greatest ~~quality~~ attribute of democracy : its ~~possibility of~~ capacity for adapting itself to ~~the~~ ~~every day~~ ~~needs~~ requirements and to every historical contingency.

In order to introduce a more concete ~~problem~~ discussion in the series ~~of the problem~~ proposed by " Confluence", I would suggest the following ~~one~~ ~~that~~ subject :

~~Constitutional~~ Reforms ~~needed in the~~ necessary ~~on~~ the European Continent to ensure the right functioning of democracy.

In this instance ~~Under this heading~~ I exclude Great Britain from discussion, for the British parliamentary system functions in a manner almost beyond reproach.

I ~~would also suggest~~ would mention that the following Greeks would be interested both to receive a sample copy of " Confluence" and to contribute articles relevant to the problems your magazine is examining.

~~For~~

Yours

For a detailed part of the question already ~~admitted~~ broached :

[15.]

Confluence Dec. 1952.

Letters to the Editor

Dear Sir,

. . . . Referring to the discussion of the social role of art and philosophy, I should like to ask a personal favor of you. I am working on a project on the "Social Status of the Intelligentsia" under a Guggenheim grant. Most of your readers probably are aware of problems involving their standing in their communities, their influence, their frustrations in career positions, their entanglement with Government, Business and Research Organizations. Some may wish to communicate observations which they have made. I should be very thankful if you would find it possible to publish that I shall greatly appreciate any kind of co-operation from colleagues who feel, like myself, that the survival of our civilization is intimately linked with the role of the intelligentsia.

Very truly yours,

HENRY M. PACHTER
New York Editor

Deutsche Zeitung
Stuttgart, Germany
(New York address:
P. O. Box 159
New York 25, N. Y.)

Dear Mr. Kissinger,

Many of the articles in *Confluence* are close to the bone of the most critical problems of our time and it is most instructive to follow how they are being faced by people of different nationality. To the company of Europeans who have already joined this Symposium held by *Confluence* I would like to add the voice of Greece, a nation at the very edge of the free world and likewise deeply affected by all the problems you are attempting to solve.

We are a nation steeped, in many respects, in democratic ideals. Our experience leads us to believe that classical democratic methods, instead of strengthening, today often endanger our democracy. There is, not in the theory, but in the practice of contemporary democracy an antinomy which gives rise to imminent dangers for nations so exposed as we are to communist aggression. We must therefore seek a remedy. The discussion you began in your second number is an attempt in this direction. . . .

Greece has had the unwelcome privilege of an intense political life since the second world war ended; its experience is wide and may be of some use to all other countries of the West.

In April 1941 Greece was occupied by the Germans, Italians, Bulgarians and Albanians. Resistance within the country was inspired, not only by

national ideals, but also by instinctive reaction against totalitarian systems. It was a common belief at the time that, although his behavior during the war was beyond reproach, King George, for the sole reason that he had favored the regime of General John Metaxas — a mild totalitarian regime — would never return and that the republic abolished in 1935 would definitely be restored.

The communists took advantage of this strong republican trend and under cover of democratic ideals organized their armed forces. After the repulse of their onslaught in December 1944 against a Government which was obviously republican the communists were anxious to make full use of the liberties guaranteed by the Constitution. Yet simultaneously they were organizing their army and a complete network of communications both within the country and with countries behind the Iron Curtain in secret preparation for civil war.

The key to their method was an abuse of these constitutional liberties.

Not long ago a member of the English Parliament asked Mr. Churchill to establish a Tribunal which would inquire into the activities of the Dean of Canterbury who, invoking the same liberties guaranteed by British law, gave his support to the communists engaged in hostilities with the British Army in Korea. The Premier answered that Britain must endure the Red Dean and his activities as "the price of free speech." This answer is absolutely satisfactory so long as propaganda remains as harmless as in this case. But if such activities protected by the liberty of speech or by other provisions cease to be harmless and directly threaten the existence of the nation, if such an abuse of constitutional liberties is the first step towards, say, civil war, such as the one experienced in Greece, does the British Premier's argument still hold good? If the price of free speech is the loss of Western European civilization are we then prepared to pay this price?

Legislation granting these liberties in nearly all European countries is expressed in such a general way that it is impossible for justice to interfere even when it is obvious that the rights in question are not being used for the purpose for which they were granted. Our constitutions were drawn up when the citizen feared to invest an excess of power in the state. The contrary was never feared: the possible excess of power in the hands of the citizens at the expense of the state. Yet this is the case today and our constitutions make no provisions for such an eventuality.

Democracy is jeopardized today by a circumstance which nineteenth century legislators could never have foreseen. They were moved only by one consideration: distrust of individuals for the power of the state. Nowadays the legislator unless he wishes to compromise democracy, has also to face

[15.3]

the alternative consideration, namely the distrust of the state for the powerful citizen.

It is obvious that this dilemma is not merely a legal problem, but conceals the whole political problem of modern democracy. . . .

Yours faithfully,
CONSTANTINE D. TSATOS
Minister of Interior, Aviation, Press and Education

Athens, Greece

Dear Mr. Kissinger,

. . . The first issue of your publication inspired me with great hopes. I saw in it an attempt to start something like a continuous discussion, a *Gespraech*, as it were, between Europeans and Americans. This, I felt, was just what the hour called for. The subsequent issues seemed to have abandoned this concept. The articles were still grouped under common titles of a general character, to be sure, but their authors no longer addressed themselves to each other, and there was no attempt to pull together the threads of the discussion in the manner of Reinhold Niebuhr's superb piece in the first issue. As a result of this development, *Confluence* seems to have become just another magazine in which intellectuals express themselves, the only difference being that its contributors belong to different countries. This distinguishing feature, however, seems to me to be a drawback rather than an advantage, unless the magazine succeeds in establishing a common frame of reference within which real communication can be achieved across the ocean. The first issue obviously strove to do that and seemed to give promise of increased efforts in that direction in the future. I must admit that I have felt a keen disappointment when this promise was not fulfilled subsequently.

As the magazine now stands, I personally am inclined to look upon it as an added burden to the already excessive mass of reading matter which is thrust upon us day after day. Unless there is a return to the concept of the first issue, I cannot expect to find in it more than a brilliant article here or there, and I would not feel duty-bound to read the magazine regularly. I am writing thus frankly in the hope that there might still be a possibility of *Confluence* returning to the promise of its youth.

Sincerely yours,
GERHART NIEMEYER

Department of State
Washington, D. C.

Dear Sir,

In regard to M. Paci's article in the September issue of *Confluence* I would like to make one or two remarks.

[17.1]

R 8

1952 Δεκ.

CONFLUENCE (περιοδικό του H. A. Kissinger)

Άρθρο του κ. Τ. σε αίτημα του H. A. Kissinger πάνω σε σύγχρονα προβλήματα. Πολιτικής, Φιλοσοφίας Τέχν

[17.2]

[18.1]

Πάνεσσος

Νόμων του 1945 αφορώντων το Δουρρεί
Συλλογικού.

[18.2]

[42.1]

31.2.57

«ΕΣΤΙΑ» 22

«ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΜΑΡΤΗΜΑ»!..

Μᾶς γράφει ὁ ναύαρχος καὶ βουλευτὴς Ἀττικοβοιωτίας κ. Σακελλαρίου, ὅτι, ἀσχέτως ἀκόμη καὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, οἱκτρὰν ἐντύπωσιν θὰ ἐκαμνεν εἰς κάθε Ἕλληνα ἡ ἔναντι τῆς συμβάσεως τῶν λιγνιτῶν Πτολεμαΐδος στάσις ὅλων σχεδὸν τῶν κομμάτων, κατὰ τὴν λήξασαν ἐν τῇ Βουλῇ συζήτησιν.

Ἐπὶ ἑνὸς θέματος, ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξαρτᾶται, κατὰ μέγα μέρος, αὐτὴ αὐτὴ ἡ ἀναμενομένη ἐκβιομηχάνισις τοῦ τόπου, ἐλάχιστοι βουλευταὶ ἐθεώρησαν καλὸν, ὄχι μόνον νὰ ὁμιλήσουν — κατόπιν, βέβαια, σχετικῆς μελέτης — ἀλλ' ἔστω καὶ ν' ἀκούσουν τὴν Κυβέρνησιν ἢ τοὺς ἐπικριτάς της. Τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς συζητήσεως διεξήχθη, ἐνώπιον κενῶν, κατὰ τὸ πλεῖστον, καθισμάτων. Καὶ μόνον οἱ περισσότερον εὐσυνείδητοι (ἐλάχιστοι, δυστυχῶς,) εἶχαν τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαπιστώσουν, ὅτι εἰς τὸ βαρυσήμαντον ζήτημα τῆς συμβάσεως αὐτῆς — τὸ ἱστορικὸν τῆς ὁποίας ἐχαρακτηρίσθη, ἀπὸ τὰ ἐπίσημα πλέον χείλη τοῦ Κράτους, ὡς «προπατορικὸν ἁμάρτημα» — ὅλοι οἱ ὑπεύθυνοι ἐζήτουν ἁπλῶς ν' ἀποσείσουν τὰς εὐθύνας: Οἱ πάντες κατεφέροντο κατὰ τῆς δεσμεύσεως, εἰς ἣν ἄκουσίως των, ὡς ἔλεγαν, ἦχθη τὸ Κράτος· καὶ ὅμως, οὐδεὶς ἐσκέφθη τίποτε καλλίτερον, ἀπὸ τὴν... ὑποταγὴν εἰς τὸ μοιραῖον!

Ἂν ἐρωτᾶτε δὲ περὶ ἀναζητήσεως εὐθυνῶν διὰ τὰ λάθη τοῦ παρελθόντος... — πέρα βρέχει!...

Παναγιώτης Σπυραμόπουλος

Τέλος 1941-1942. Αριθ. 426.—

Θέμα 1ον Τί εἶναι στατική καὶ τί δυναμική οἰκονομία

Θέμα 2ον Τί ἶναι ζήτησις.

Στατική Οἰκονομία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν κινήσει καὶ μένει καὶ μεγέθη αὐτῆς τόσον ἀπὸ ἀπόψεως εἴδους ὅσον καὶ μέτρου δὲν μεταβάλλονται.

Δυναμική οἰκονομία εἶναι ἐκείνη ἡ ὁποία εὑρίσκεται ἐν κινήσει καὶ μένει καὶ μεγέθη αὐτῆς τόσον ἀπὸ ἀπόψεως μέτρου ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως εἴδους μεταβάλλονται. Εἶναι προοδεύουσα καὶ ὀπισθοδρομοῦσα καὶ τὰ τελευταῖα ἔχει δυναμικὴν ἐπιδοῦσα, προοδεύουσα εἶναι ποσοτική καὶ ἀναφέρεται ὅταν αὐξάνει τὸ πραγματικὸν παράγωγον ἀνάλογα καὶ παράλληλα πληθυσμοῦ, ποιοτική δὲ ὅταν αὐξάνει περισσότερον τοῦ πληθυσμοῦ. Καὶ ἡ ὀπισθοδρομοῦσα ὄχι μόνον δὲν παρουσιάζει παράγωγον πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν φθειρομένων αὐτῶν καὶ καταναλίσκει καὶ τὸ ὑπάρχον κεφάλαιον αὐτοῦ.

Ζήτησις εἶναι αὐξανόμενοι ποσότητες εἰς ὡρισμένας τιμάς. Πλοῖον καὶ ὁ ἑξῆς ὁρισμός. Εἶναι ζήτησις ὡρισμένων ποσοτήτων εἰς διαφόρους τιμάς.

[2.24]

[47.1]

31.2.51

«ΚΕΡΔΟΣ» - 91

Η ΚΑΘΙΕΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ

Δὲν πρόκειται, δυστυχῶς, νὰ συμφωνήσωμεν οὔτε μὲ τὴν ἀμερικανικὴν οὔτε μὲ τὴν ἑλληνικὴν ἄποψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καθιερώσεως γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ δελτίου διανομῶν εἰς τὸν πληθυσμόν. Κατὰ τὴν πρώτην ἄποψιν, ὡς γνωστόν, δέον νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ γενικὴ διανομὴ διὰ δελτίου μερικῶν βασικῶν εἰδῶν διατροφῆς εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Ἐνῷ, κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἁρμοδίων Ἑλλήνων ὑπουργῶν, αἱ διανομαὶ αὗται θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθοῦν, ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὐλάχιστον, εἰς τὰς τάξεις τῶν μισθοσυντηρήτων μόνον διὰ νὰ ἐπεκταθοῦν βραδύτερον καὶ δὴ ὅταν ἐξασφαλισθοῦν ἐπαρκῆ ἀποθέματα τροφίμων εἰς ὁλόκληρον τὸν πληθυσμόν. Λόγῳ τῆς διαφορᾶς ταύτης ἀπόψεων ἀνεβλήθη καὶ ἡ ἔναρξις τῶν εἰδικῶν διανομῶν, αἵτινες ἀπεφασίσθησαν διὰ τοὺς μισθοσυντηρήτους, μέχρις ἐπιλύσεως τῆς ἐν λόγῳ διαφωνίας. Ἀλλὰ τὸ πρόβλημα δὲν ἔγκειται, νομίζομεν εἰς τὴν ἔκτασιν τῶν διανομῶν. Τὸ πρόβλημα εἶναι πολὺ γενικώτερον καὶ ἀφορᾷ αὐτὴν ταύτην τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐπαναφορᾶς ἑνὸς συστήματος, τὸ ὁποῖον ἀπέτυχε τόσον οἰκτρῶς εἰς τὴν χώραν ταύτην. Ἡ διαφωνία μας, συνεπῶς εἶναι βασική. Ὄχι μόνον διότι αἱ διανομαὶ δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἀπαραιτήτων μέτρων ἀπορροφήσεως τῆς πλεοναζούσης ἀγοραστικῆς δυνάμεως, ἥτις δημιουργεῖται ἐκ τῶν κερδῶν τῆς οὕτως ὑποθαλπομένης ἐλευθέρας ἀγορᾶς καὶ ἡ ὁποία εἶναι φυσικὸν νὰ προκαλῇ ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῶν ἐκτὸς τοῦ δελτίου εἰδῶν, ἀλλὰ καὶ διότι τὸ σύστημα τῶν διὰ δελτίου τιμῶν καταλήγει τελικῶς εἰς μεγίστην ἐπιβάρυνσιν τῶν διανεμομένων εἰδῶν, ἀνάπτυξιν τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τῶν καταχρήσεων τῶν ἁρμοδίων ὑπηρεσιῶν καὶ σοβαρωτάτην διασπάθισιν πόρων εἰς τρόφιμα καί, συνεπῶς, εἰς συνάλλαγμα. Αἱ διανομαί, γενικαὶ ἢ εἰδικαὶ ἀδιάφορον, χωρὶς νὰ ἐξυπηρετοῦν κατ' οὐσίαν τὸ Κοινόν, εἶναι δυναταί, ἴσως εἰς ἄλλας χώρας, διαθετούσας τελείαν κρατικὴν ὀργάνωσιν. Εἰς τὴν ἰδικήν μας ὅμως ἀπετέλεσαν πάντοτε αἰτίαν καταχρήσεων, σπατάλης, σατραπισμοῦ τῶν ὑπηρεσιῶν καὶ ὑψηλοῦ κόστους τῶν διανεμομένων εἰδῶν. Ὅλος ὁ κόσμος ᾐσθάνθη μεγάλην ἀνακούφισιν μὲ τὴν κατάργησίν των. Τώρα σκέπτεται πάλιν μὲ δέος τὰς ταλαιπωρίας τῶν τροφίμων τοῦ Κράτους—μπακάλη. Καὶ διερωτᾶται δικαίως: Μήπως ὑπάρχει τρόπος νὰ τὰς ἀποφύγῃ διὰ τῆς ἐξασφαλίσεως κάποιας ἐπαρκείας; Ἡμεῖς νομίζομεν, ὅτι ὑπάρχει.

Χρόνος πρώτος Ἡροδότου
Βιβλίον Κλειώ. Δόσις πρώτη. 391

4

Ἥδε μὲν οἱ Τύριοι λέγουσι, καὶ τὸν Δωρικὸν
πόλεμον γενόμενον ἐπὶ Κρόνου τῆς βασιλείας
γενέσθαι πρὸς Ἀμφιτρύων τὸν Ἀλκαίου.

Ἥδε δὲ Φοίνικες οὐ λόγῳ ἀλλ' ἔργῳ ἐπιστάμενοι
φασὶ τὸν θεὸν τὸν σφέτερον ἐν τῇ Τύρῳ πολλῷ
μάλιστα τῶν θεῶν τιμᾶσθαι, καὶ τοῦτον τὸν χρόνον
οὐκ ἂν ἔτι ἐλάσσω ἢ πρὸ τοῦ τῆς Ἑλλάδος
ἐστρατεύοντο ἐπὶ Ἴλιον τὸν Ἀμφιτρύων.

Ἥδε δὲ
ἱστορίη τῶν ἐν Δελφοῖσι ἱερέων ἐστί, τὸν
Ἡρακλέα τὸν Ἀμφιτρύωνος τὸν ἐν Θήβῃσι τῶν
~~ἐν Δελφοῖσι ἱερέων~~ ἀπὸ Δευκαλίωνος τρίτον
γενόμενον ἐν τῇ ἐπὶ Ἴλιον στρατηλασίῃ μετὰ
τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἐνθαῦτα παρεγένετο, καὶ
ἐπειδὴ ἀπικνέεται ἐς τὴν Ἴλιον, ἐπιβουλεύεται
ὑπὸ Τρώων τε καὶ τοῦ βασιλέος Λαομέδοντος
ἐπὶ τῷ τοῦτο ἐποίεε ἐκ τῶν ἐν Δελφοῖσι ἱερέων
μαθεῖν τὸν Ἡρακλέα ὅκοσον χρόνον μελλήσειε
ἐν πόνῳ τε καὶ ἀλαλητῷ ἔσεσθαι τὸν δὲ
ἀπικόμενον ἐς τὴν Τύρον εὑρίσκει τοὺς Φοίνικας
θυσίας τε μεγάλας τῷ θεῷ ἐπιτελέοντας.

Ἐξηγησάμενος